

Zohorský Hlas

IX. ročník

September - Október 2015

ISSN 1338-0273 * EV 4004/10

zdarma

foto: JfG

Albín Brunovský - Bohyňa Záhoria

(1935 - 2015)

Spomíname na nášho slávneho rodáka

K nedožitým 80. narodeninám Albína Brunovského

Albín Brunovský je nesporne najslávnejším rodákom zo Zohora. Umelec svetového formátu, známy svojou maliarskou, grafickou a ilustrátorskou tvorbou, sa narodil 25. decembra v roku 1935 v Zohore. Tu prežil svoje detstvo. Navštevoval miestnu ľudovú školu, ktorá v tých časoch sídlila v budove dnešného obecného úradu. V rokoch 1951 – 1955 študoval na Umelecko-priemyselnej škole v Bratislave. Po jej absolvovaní pokračoval v štúdiu na Vysokej škole výtvarných umení, kde sa zaradil medzi žiakov profesora Vincenta Hložníka. V rokoch 1963 – 65 absolvoval umeleckú aspirantúru a v roku 1967 bol poverený vedením Oddelenia knižnej tvorby na bratislavskej VŠVU. Habilitoval sa v roku 1973. V roku 1981 sa stal profesorom. Svojím dielom sa predstavil po celom svete. Ilustroval desiatky kníh a medzi jeho posledné práce patrí súbor malieb inštalovaných vo vstupnej hale Národnej rady SR. V polovici osemdesiatych rokov 20. storočia získal čestný titul národný umelec. Okrem množstva ocenení doma i v Európe sa mu dostalo uznania i na severoamerickom kontinente.

Albín Brunovský sa ľuďom stal blízky predovšetkým ilustráciami rozprávkových kníh i knižných diel pre dospelých. Ako ilustrátor mal veľký podiel na vzniku a organizovaní svetoznámeho Bienále ilustrácií Bratislava. V spoločnosti sa najviac zviditeľnil vďaka ilustráciám na poslednej sérii československých bankoviek. Každá bankovka sa stala samostatným umeleckým dielom a na každej sa okrem hlavného motívu objavil aj určitý kvet alebo rastlina. Na tisíc korunáčke bola kytička konvaliniek, ku ktorým sa vracal aj vo svojich spomienkach na detstvo a Zohor, publikovaných v katalógu z roku 1985, vydanom Záhorskou galériou v Senici pri príležitosti autorskej výstavy „Grafika a ilustrácie“.

Zo spomienok Albína Brunovského:

„Moja rodná dedina Zohor leží na takmer úplnej rovine. Volákedy, keď ešte krajina nebola zušľachtená, bolo okolo obce veľa močiarov a krovísk, kde sa v zime dalo korčuľovať a v lete zasa hrať sa na schovávačku. Háje boli často podmosené, čo nevyľučovalo, že sa našlo mnoho dobrej a hlavne kvalitnej pôdy, na ktorej Zohorania pestovali vychýrenú zeleninu. Pôde bol priam zasvätený celý tamojší život, od svitu do neskorého večera a za každého počasia. Dokonca aj ľudia, čo pracovali v meste, sa hneď popoludní ponáhľali s motykou do poľa. Spomienky, ktoré sa mi vynárajú na detstvo, sú z jarných a letných slnečných dní. Ráno som vyšiel na dvor, u susedov práve mlátili. Počul som ostrý bzukot mláťačky a veselé pokrikovanie ľudí. U nás na dvore vyniesli sporák, čo bolo nevšedné; mama piekla marhuľové koláče. Otec

nebol v práci. Prečo zostal doma, to som nevedel, ale bolo to čosi nádherné. Alebo s kamarátom sme išli po lúkach smerom k Morave. Naším mamám sme zbierali kvetiny. Čím sme šli ďalej, kvetiny boli krajšie a krajšie, takže sme tie, podľa mňa škaredšie, cestou zahadzovali. Rieka Morava po povodni už upadla, ale na lúkach a v hájoch zostali jazerá. Vyzuli sme si topánky a milo nás prekvapilo, že voda je teplá. V jednom z mokrých hájov našli sme dokonca konvalinky. Doteraz mám pred očami ten zázrak prírody. Pamätám sa aj na strach, lebo sme zablúdili... Večer ma doma vyplatili, ale taký nádherný deň a očarujúcu prírodu som hádam odvtedy nezažil.

Moje najsilnejšie spomienky sa viažu k večerom. Moja mama a stará mama boli priam posadnuté rozprávaním o bosorkách. O nich sa im rozprávalo najlepšie večer. Vždy spomenuli množstvo podrobností a príhod. Niekedy dokonca vyslovili meno tejktovej bosorky. Toto bol úvod k mojej poslednej dennej povinnosti, ešte som musel doniesť drevo zo šopy. Vypracoval som si taktiku, že do šopy bolo treba vojsť potichu, potme, drevo obozretne nabrať do náručia, aby ma bosorky nespозorovali... Keď som mal drevo v náručí, mal som vyhraté. Ani skúsené bosorky totiž nevedia tak rýchlo lietať, ako som stadiaľ vedel vybehnúť ja.

Môj otec často spomína, že som kreslil neustále, skoro bez prestania. Kreslenie som nepovažoval za nič náročné a výnimočné. Nepotreboval som preň nijaké osobitné predmety.

Raz ma v ľudovej škole vyzvali, aby som nakreslil vhodnú nástenku pre vtedajšiu dvojročnicu. Už to, že ma navrhli, som pokladal za pochvalu. Neskôr som maľoval s vodovými farbičkami, ktoré mi kúpila sesternica Linka. Kreslil som do pamätníkov, plagáty na hasičské bály, kulisy pre ochotníkov.

V tom období som sa vlastne najviac zaujímal o strojárstvo a elektrotechniku. Sústruhy, frézy či elektrónky ma viac zaujímali ako – povedzme – beloba krémzška. Chcel som ísť na priemyslovku. Lenže vtedajšie riaditeľstvo mi nedalo doporučenie, vraj sa môžem prihlásiť na smer umelecký. Mal som pocit pokazeného života. Prekvapilo ma, keď som sa dozvedel, že som skúšky na umeleckú priemyslovku zložil. Do dotazníka som napísal, že sa chcem zaoberať odborom návrhárstva vzhľadu út. Na jeseň mi povedali, že taký odbor nie je, ale prijali ma na grafiku.

Denne som cestoval vlakom zo Zohoru do Bratislavy. Hoci to bola strata času, najmä v zime, na toto obdobie nemám zlé spomienky. Za mojich študentských čias predstavovali ŠUP-ku. Vyučovanie nám rozdelili na predpoludňajšie a potom večerné. Popoludnie zostávalo voľné. Využíval som ho na vyesedávanie v knižniciach, v študovniach, alebo na vychádzky po výstavách.

Neraz sa stalo, že som domov prišiel až okolo polnoci. Ak som vo vlaku zaspal, vracal som sa peši až z Plaveckého Štvrtka. A ráno už o pol siedmej mi šiel vlak do Bratislavy.

Umelec musí byť vnútorne presvedčený, že cesta, ktorú si vybral, je preňho najvhodnejšia. A to sú nespočetné hodiny strávené v ateliéri s rydlom v ruke, to je boľavý chrbát a noci bez spánku, keď sa človeku nedarí to, čo by chcel. To sú chvíle radosti a uspokojenia z úspechu, ale aj najmä chvíle nepokoja, keď máte pocit, že to, čo hľadáte, je niekde na blízku, a predsa uniká ako vidina strácajúca sa vo sne. Umelec je ako tvrdohlavé chlapča, naháňajúce pestrofarebného motýľa..."

Toľko z rozprávania nášho rodáka, spoluobčana, Albína Brunovského, na ktorého sa my postarší ešte dobre pamätáme, a radi ho aj spomíname, najmä jeho spolužiaci a kamaráti.

Ľ.Z.

Albín⁸⁰ Brunovský

Pour Féliciter 1996

OBČIANSKE ZDRUŽENIE
ARSEOS

a Obecný úrad v Zohore
Vás pozývajú na

Spomienku

na veľikána slovenského
a svetového umenia,
nášho rodáka, grafika, maliara
Albína Brunovského
ktorý by sa tento rok na Vianoce
dožil 80 rokov.

VÝSTAVA diel majstra
Albína Brunovského,
jeho nasledovníkov
v obci Zohor
a projekcia filmu **ZÁHRADA**

28. november 2015
17:00 hod.
Kultúrny dom v Zohore

Uznesenie č. 4

zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 15. 5. 2015

Uznesenie č. 6

zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 18. 9. 2015

A. Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Bc. Vladimíra Jakobová, Ing. Ivan Mackovič;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kaľková;
3. kontrolu plnenia uznesení Obecného zastupiteľstva;
4. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
5. správu komisie vzdelávania a športu;
6. správu komisie kultúrnej;
7. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
8. plnenie a čerpanie rozpočtu obce Zohor k 30.06.2015 a Monitorovaciu správu programového rozpočtu obce Zohor za I. polrok 2015 bez pripomienok;
9. správu komisie finančnej;
10. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 15. 6. 2015 do 15. 9. 2015.

B. Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: RNDr. Peter Labák PhD, Mgr. Lucia Besedová, Miroslav Kovár;
2. program zasadania obecného zastupiteľstva;
3. Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Zohor na II. polrok 2015;
4. odpredaj časti obecného pozemku par. č. 847/4, vo výmere 20m² p. Jánovi Vizmüllerovi a manželke Dagmar, Švabinského 2, Bratislava, za celkovú cenu 410,80€ určenú podľa znaleckého posudku č.114/2015;
5. zmluvu s Miroslavom Šviterlom, Mlynská 11, Zohor o výpožičke;
6. zmenu rozpočtu obce Zohor k 18.09.2015:
  - presunom rozpočtových prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu, pričom sa nemenia celkové príjmy a celkové výdavky, v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné výdavky	- 6 361 €	Bežné výdavky	6 361 €
Kapitálové výdavky		Kapitálové výdavky	
Finančné operácie - výdavky		Finančné operácie - výdavky	
SPOLU VÝDAVKY:	- 6 361 €	SPOLU VÝDAVKY:	6 361 €

- povolením prekročením príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:
- povolením prekročením výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	70 450 €	Bežné výdavky	36 150 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	34 300 €
SPOLU PRÍJMY:	70 450 €	SPOLU VÝDAVKY:	70 450 €

7. uzatvorenie Zmluvy o nájme nebytového priestoru – Lekárne v budove súp. č. 586 na ul. Kvetná 1,

Zohor, pre Lekárne HEYDUKOVA a. s., IČO: 35 902 639, Moldavská cesta 8/A, 040 11 Košice z dôvodu osobitného zreteľa na dobu určitú 10 rokov za účelom poskytovania lekárenskej starostlivosti vrátane predaja doplnkového sortimentu. Cena za nájom nebytového priestoru je stanovená vo výške 56 €/m²/rok, t.j. výška ročného nájomného s ohľadom na plochu nebytového priestoru predstavuje sumu 5.488 €. Mesačné nájomné platené na účet prenajímateľa je splatné najneskôr do 15 dňa príslušného mesiaca;

C. Súhlasí:

1. so žiadosťou o mimoriadny príspevok na stravu p. Ľubicí Chmelovej, Kováčska 11, Zohor na dobu 12 mesiacov;
2. s vypracovaním dohody o finančnom vyrovnaní za realizované stavebné úpravy prenajatých priestorov s Veronikou Šmelcerovou vo výške pohľadávky 949,65 €;
3. so zámerom fi. Starý kaštieľ, s. r. o., Jjesenia 146, 962 71 Dudince, vybudovať v katastri obce chovný rybník, s podmienkou, že žiadateľ zabezpečí na vlastné náklady Zmeny a doplnky ÚPN obce Zohor;
4. so zakúpením technológie na opravu malých výtlkov a prasklín v asfalte cez Elektronický kontraktčný systém;
5. so zámerom spoločnosti Turinsky transport Slovakia, s. r. o., Zavozova 9/B, 81107 Bratislava, vybudovať v extraviláne obce Zohor parkovisko s administratívnu budovu, skladom a čerpacou stanicou;
6. so žiadosťou Františka Hrodeka, Struhárová 7, Zohor, aby zamestnanci novinového stánku mohli používať obecné sociálne zariadenia za poplatok 80€/rok;
7. so žiadosťou Knihtlač Gerthofer, Struhárová 2, Zohor na výmenu dverového okna v prenajatom obecnom priestore na Struhárovej ulici č. 2;
8. s komplexnou rekonštrukciou verejného osvetlenia v obci – časť 1, cez Elektronický kontraktčný systém;
9. so zámerom vypracovať zmeny a doplnky ÚP č.4/2015 v ktorých bude zahrnuté umiestnenie záchytného parkoviska pre IAD;
10. s pripomienkami s uzavretím zmluvy so SHMÚ, Jeseniova 17, Bratislava o umiestnení pozorovacieho objektu štátnej hydrologickej siete na pozemku parc.č. CKN 23663 podľa LV č. 6749;
11. s vypracovaním projektovej dokumentácia na prístavbu ZŠ Zohor;

D. Nesúhlasí:

1. so žiadosťou Štefana Fogla, č. 667, Láb o prenájme časti obecného pozemku p. č. 5647/14;
2. so žiadosťou Františka Klimenta, Na záhumní 19, Zohor o prenájme časti obecného pozemku p. č. 5647/14;
3. so žiadosťou Richarda Kollárika, Krivá 3, Zohor o odpredaj časti obecného pozemku p. č. 844 reg „E“;
4. so žiadosťou Andreja Geclera, Hlavná 61, Lozorno s navrhovaným riešením odstavňých plôch;

E. Poveruje:

1. Starostu obce podpísať dohodu o finančnom vyrovnaní s Veronikou Šmelcerovou za realizované stavebné úpravy prenajatých priestorov vo výške pohľadávky 949,65 €;

Knihou Záhoria 2014 je Habánka

Už z názvu je všetkým jasné, o čom asi bude tento článok. Áno, knihou Záhoria 2014 sa stala kniha Vojtecha Czobora s názvom Habánka so ziskom 351 hlasov. Potešiteľné pre nás je, že druhé miesto so ziskom 344 hlasov patrí monografii Zohor, ktorú vydal Obecný úrad Zohor na námet Martina Macejku a Pavla Vrableca, a bronzovú priečku si odniesla kniha Holíč – príbeh nášho mesta s počtom 328 hlasov.

Vlaňajšia úroda kníh bola za sedem rokov existencie tejto ankety najbohatšia. O titul „Kniha Záhoria 2014“ bojovalo až 51 titulov. Prívlastok NAJ neurčuje odborná porota, ale porota, o ktorej sa dá povedať, že je tá najväčšia na svete. Je to čitateľská verejnosť. Hlasovať za tú svoju vyvolenú mohli čitatelia na internetových stránkach Senice, Skalice a Holíča ako aj Záhorskej knižnice, Záhorského múzea, Mestskej knižnice v Skalici a MCK Malacky, ale aj vo verejných knižniciach. Hlasovanie bolo spustené 25. júna a do 30. septembra prišlo celkovo 2439 hlasov.

V piatok 16. októbra podvečer vyhlásili výsledky v Záhorskej galérii Jána Mudrocha v Senici, ktorá je spolu so Záhorskou knižnicou v Senici, Záhorským múzeom v Skalici a Mestským centrom kultúry v Malackách spoluorganizátorom ankety. Na slávnostné odovzdávanie cien bol pozvaný aj náš pán starosta Martin Zálesňák a spolu s jedným z autorov pánom Pavlom Vrabecom prevzali z rúk riaditeľky Záhorskej knižnice pani Soukupovej diplom za nádherné druhé miesto. Všetkým prítomným priblížili prácu na knihe. Pán starosta nezabudol spomenúť, že je to veľký úspech a odmena pre všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili, aby táto kniha uzrela svetlo sveta. Vyhlásenie výsledkov Knihy Záhoria svojou hudbou spestril koncertný majster – gitarista Vladimír Ondrejčák.

Trnavský samosprávny kraj
Záhorská knižnica Senica
Záhorská galéria Jána Mudrocha Senica
Záhorské múzeum Skalica
Mestské centrum kultúry Malacky

udeľujú

DIPLOM

za 2. miesto

pre knihu
Zohor

v čitateľskej ankete
Kniha Záhoria 2014

V Senici 16. októbra 2015

V mene mojom a aj v mene pána starostu obce by som rada zablahožela ku krásnemu umiestneniu v ankete a zároveň poďakovala autorom námetu pánom Vrabecovi a Macejkovi, ktorí boli aj autormi niektorých textov, redaktorom Mariánovi Kimličkovi, Ľudmile Zálesňákovej a Márii Mackovičovej, ktorá bola spolu Annou Procikovou aj editorkou knihy, jazykovej redaktorky Ľubici Štefanovičovej a autorom textu Tomášovi Čejkovi, Olge Drahošovej, Kristiánovi Elschekovi, Dušanovi Senkovi, Milanovi Valachovičovi, Andrejovi Wsólovi, Márii Zacharovej a Andrejovi Závodnému, grafikovi Jurajovi Zvalovi a kníhtlačiarňou Gerthofer za ich svedomitú prácu, ktorú odvedli pri príprave monografie Zohor. Veľká vďaka patrí aj všetkým občanom Zohora, ktorí neváhali a poskytli fotografie zo svojich domácich albumov. Aj Vám patrí toto ocenenie. A, že ich bolo neúrekom, by vedel povedať Marián Kimlička, ktorý ich všetky spracovával. Škoda, že sa tam nevmetili všetky, ale to už by nebola kniha, ale album fotografií.

Čo dodať na záver, snád' len toľko, nech sa knihe darí, nech je čítaná a nech sa o jej úspechu dozvedia všetci, ktorí majú radi dobrú knihu.

J. Ščepánková

Mesiac október – mesiac úcty k životu, úcty k človeku, úcty k starším

Keď sme boli deťmi, veľa sme toho nevedeli. Zaviazať si šnúrky na topánkach, prečítať si sami rozprávku, zaplietť si vrkoč – teraz úplne samozrejme veci boli kedysi veľmi zložité a náročné. No, keď sme mali nablízku mamu, otca, babku, dedka, svet bol zrazu gombička. Potrebovali sme od nich pomocnú ruku, no oni nám dali celé srdce. Vždy nám boli nablízku, či sme k nim boli dobrí, alebo sme ich neposlúchali. Vždy nás veľmi ľúbili, vždy sme sa mohli na nich spoľahnúť.

Po rokoch sme zmúdreli a naučili sme sa mnohým veciam. Z rodičov sa stali starí rodičia, z babiek a dedkov prastarí rodičia. Kedysi ľudia plní lásky a radosti zo života, sú teraz častokrát plní zármutku a „jesenných hmiel“, čakajúci na slnečné lúče od svojich potomkov. Lásku, ktorú nám dávali, keď sme boli ešte deti, im teraz niekedy nevieme vrátiť naspäť. Málo si ich všímame...

Mesiac október je mesiac úcty k starším. V našom kultúrnom dome sme tradične aj tento rok mali poobedie venované našim starším. Posedením pri vínku, kávičke, či tancom pri veselej pesničke si aspoň nachvíľu mohli spestriť každodenný stereotyp. V programe, ktorý si pripravili žiaci zo základnej školy pod vedením pani učiteľky Šomorjai a pani Olejárovej, mohli mnohí vidieť aj svoje vnúčatá. Milým a povzbudzujúcim slovom sa k našim drahým prihovoril aj pán farár Komorný, či predsedníčka a podpredsedníčka Jednoty dôchodcov. Jubilujúcim sedemdesiatnikom, osemdesiatnikom a deväťdesiatničke pogratuloval aj pán starosta Martin Zálesňák. Na svojom bicykli tiež prišiel pozdraviť svojich kamarátov aj najstarší občan Zohora pán Fumač.

„Stretnúť pár takých, ktorí sa skutočne majú radi, je zriedkavé. No stretnúť pár milujúcich sa v pokročilom veku, to je najkrajšie na svete.“ (W. M. Thackeray) Je to úžasné, keď sa aj v dnešnej dobe takí nájdu. Na tomto krásnom stretnutí boli aj manželské páry, ktoré si sľúbili lásku a vernosť pred 40- a 50-timi rokmi. Tým pán starosta tiež poprial všetko najlepšie do ďalších spoločných rokov.

Nevieme, koľko tu budeme pri svojich najbližších, ani koľko budú oni s nami. Snažme sa preto každým dňom byť k sebe úctivejší, pozornejší a odplácajme lásku láskou.

MŠ

BIO odpad?

Ako malých nás viedli rodičia k tomu, aby sme mali radi prírodu, svoje okolie a starali sme sa o ne. S tou istou myšlienkou pokračovali aj učiteľia, keď sme navštevovali školu...Vždy na jeseň sme v areáli školy hrabali lístie, orezávali stromy a nosili sme ich na jednu kopu. Triedenie biologického odpadu a tým aj šetrenie prostredia sa nám snažili vryť do pamäti už v detstve. Pokračujeme v tom aj teraz? Viem, že veľa vecí nám od školských čias už akosi vyfučalo z hlavy, ale na toto by sme mohli pamätať. V našej obci máme celý rok za požiarnou zbrojnicou kontajner na

BIologický odpad... len stačí sa prejsť okolo, alebo ísť vyviezť odpad zo záhrady a... človek nájde kadečo iné...je to smutné, keď si toho nevážime a škodíme tak sami sebe. Chcela by som Vás preto požiadať, aby sme boli obozretnejší a vhadzovali sme do toho kontajnera len naozaj to, čo tam patrí. Ako menšiu pomôcku použijem zopár riadkov zo VŠEOBECNÉHO ZÁVÄZNÉHO NARIADENIA obce Zohor č.1/2013 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a s drobnými stavebnými odpadmi na území obce Zohor, článok 6 - Triedený zber komunálnych odpadov:

Biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad, parkov vrátane odpadu z cintorínov - zelený odpad

- Medzi zelený odpad patrí: kvety, tráva, lístie, drevený odpad zo strihania a orezávania krovín a stromov, vypletá burina, pozberové zvyšky z pestovania, zhnité ovocie a zelenina, piliny, drevná štiepka, hobliny a pod.
- Pôvodca odpadu v rodinnom dome využije zelený odpad na domáce kompostovanie, alebo prinesie zelený odpad na vlastné náklady na zberné miesto pri areáli čističky odpadových vôd (z ulice Požiarnická, za požiarnou zbrojnicou).
- Odpad vzniknutý pri údržbe hrobového miesta je povinný nájomca hrobového miesta a návštevník pohrebiska odnieť do nádob na to určených a osobitne uložiť biologicky rozložiteľný odpad a ostatný odpad podľa označenia kontajnerov na cintoríne (pri kostole a za domom smútku).

mš

Vážení občania, prostredníctvom Zohorského hlasu by sme Vás chceli upozorniť na nasledovné Všeobecné záväzné nariadenie obce Zohor č.2/2004 o chove a držaní psov na území obce Zohor.

Nakoľko sa na obecnom úrade hromadia sťažnosti na psie výkaly na verejných priestranstvách uverejňujeme z tohto VZN článok 4, ktorý hovorí o povinnostiach majiteľov psov o znečisťovaní na verejných priestranstvách.

Držiteľ psa, resp. ten, kto psa vedie je povinný:

Zabezpečiť, aby zvierka nepôsobilo rušivo na svoje okolie (hluk, špina, zápach)

Na miestach prístupných verejnosti bezodkladne odstrániť výkaly zvierat – trus umiestniť do igelitového vrecúška a následne do odpadovej nádoby, tak aby nedochádzalo k úniku pachu z trusu do okolia.

Ďalej by sme radi upriamili Vašu pozornosť aj na VZN č.2/1995 o pravidlách spolunažívania

paragraf 22 Povinnosti majiteľov nehnuteľností

Majiteľ musí udržiavať majetok v stave, ktorý nezhoršuje životné prostredie obce z hľadiska hygieny prostredia, bezpečnosti a ochrany zdravia, požiarnej ochrany i vonkajšieho vzhľadu.

Majiteľ musí zabezpečiť čistotu a poriadok aj na časti verejného priestranstva, ktoré je bezprostredne priľahlé k jeho nehnuteľnosti (chodníky, predzáhradky, priekopy, okolie záhrad a hospodárskych priestorov a pod.) V zimnom období je majiteľ povinný sa postarať o odhrnutie snehu a bezpečnú schodnosť povrchu chodníka priľahlého k jeho nehnuteľnosti.

Ak sa neplní niektorá z podmienok uvedených v predchádzajúcich odsekoch, majiteľ musí zabezpečiť bezodkladne nápravu.

Povinnosti majiteľa podľa tohto ustanovenia má podľa povahy veci aj držiteľ, správca, vykonávateľ práva hospodárenia, nájomca, užívateľ alebo iná osoba v postavení umožňujúcom nakladanie s vecou.

Touto cestou Vás milí naši spoluobčania prosíme, aby ste dodržovali tieto nariadenia, aby sme sa v našej dedine cítili dobre a bezpečne.

Ocú

redakcia

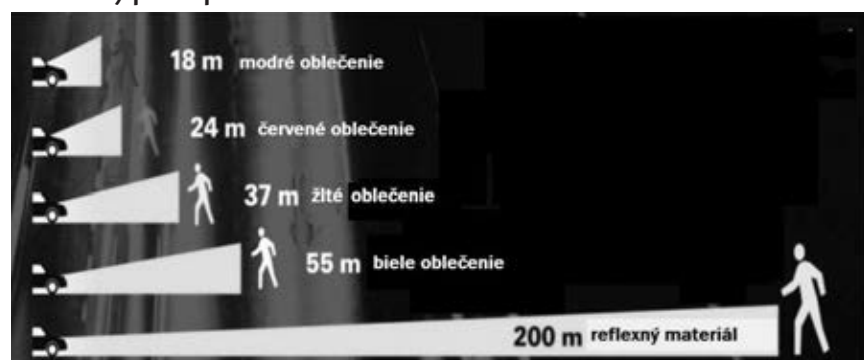
Reflexný prvok vám môže zachrániť život

Prípadov usmrtení chodcov a cyklistov na našich cestách pribúda. Skúsenosti potvrdzujú, že často je príčinou ich zlá viditeľnosť. Novela zákona o cestnej premávke preto od januára 2014 ustanovila povinnosť chodcom sa za zníženej viditeľnosti chrániť reflexnými prvkami alebo reflexným odevom. Platí to počas pohybu po vozovke nielen mimo obce, ale aj v obci.

Pokuta až 100 eur!

V prípade, že by ste sa ako chodci vo vlastnom záujme za zníženej viditeľnosti reflexnými prvkami nechránili, hrozí vám v zmysle už spomínanej novely bloková pokuta až do výšky 100 eur! Viete vôbec, aké sú najrozšírenejšie bezpečnostné prvky pre cyklistov, chodcov? Na trhu sú dostupné samoupínacie pásky, vesty, popruhy či rôzne reflexné ozdoby a LED svetidlá na tašky, ruksaky, čiapky, prilby, kočičky a bicykle. Výber je naozaj široký a reflexné prvky sú skvelý a mimoriadne užitočný darček pre vašich blízkych, pre všetkých členov domácnosti. Dbajte na to, aby bez nich nechodili na ulicu.

Dôležitý prvok prevencie

Zdroj: Viditeľnosť chodca podľa štúdie BESIP

Možno sa spýtate, aké majú reflexné prvky vôbec opodstatnenie. Nuž vodiči vás vďaka nim vidia už zo vzdialenosti okolo 200 metrov, pričom vozidlo idúce 70 km/h dokáže zabrzdíť na dráhe asi 70 metrov. Toto reflexné označenie zaručí, aby bol každý vi-

dený nielen za zníženej viditeľnosti, ale aj od súmraku do svitania, počas dažďa, sneženia, hmly alebo pri chôdzi v tuneli. Reflexné prvky je možné zakúpiť v rôznych predajniach napr. v hypermarketoch, v papiernictvách, v obchodoch so športovými potrebami či elektronikou, ale už aj v trafikách, na čerpacích staniách a army shopoch. Alebo na internete napríklad na Eurodetektor.sk, Ševtprerodinu.sk. Vhodné je kupovať aj odev a obuv, ktorá má reflexné prvky priamo „zabudované“. Ak sa máte rozhodnúť medzi odevom alebo obuvou, ktorá ich nemá, tak si vyberajte model s reflexnými bodmi a znakmi. Pozor! Krikľavá žltá, zelená alebo oranžová farba neznamená, že sú reflexné. Ich viditeľnosť je síce vyššia, ale stále nedostatočná.

Chráňte svoj život

„Jedna reflexná páska na remienku dámskej kabelky alebo na rúčke kočička je naozaj zúfalo málo. Zaráža nás, že občania podceňujú vlastnú viditeľnosť pri vstupe na vozovku. Často prechádzajú cestu na neosvetlených miestach, v zákrutách, bez reflexných prvkov, pritom priechody pre chodcov sú vzdialené pár metrov,“ hovorí Daniel Štubniak, špecialista na bezpečnosť a konateľ spoločnosti Kamerové systémy, s.r.o. a dodáva: „Veľmi ľahko zabúdame, že aj ako chodci sme účastníkmi cestnej premávky. Len za minulý rok zomrelo na slovenských cestách 75 chodcov.“

V záujme vlastnej bezpečnosti sa pri pohybe na cestnej komunikácii vybavte reflexnými prvkami. V ideálnom prípade viacerými. Môžu vám zachrániť život.

Vaši špecialisti na bezpečnosť
www.specialistinabezpecnost.sk

Pozvánky

Miestna ľudová knižnica Zohor v spolupráci s Jednotou dôchodcov v Zohore Vás srdečne pozýva na besedu so spisovateľkou Vierkou Lukáčkovou-Minárikovou. Stretnutie sa koná **9. novembra 2015 o 14:00 hod v Klube dôchodcov.**

Materské centrum Motýlik srdečne pozýva všetky mamičky s detičkami do herne v stacionári, ktorá je otvorená od 22. 10. 2015 od 09:00 h. Otváracie hodiny budú každý utorok a štvrtok od 09:00 do 11:30 hod.

Pozývame všetky deti, ale aj dospelých na **stretnutie so sv. Mikulášom dňa 6. decembra 2015** do kultúrneho domu Zohor o 17:00 hod. Pripravený bude bohatý kultúrny program a na záver sv. Mikuláš rozsvieti vianočný stromček.

Obecný úrad Zohor pozýva všetkých občanov na **Vianočné trhy**, ktoré sa budú konať 12. decembra 2015 v priestoroch kultúrneho domu Zohor. Pre gurmánov sú pripravené zabíjačkové špeciality.

...a možno bude aj punč od starostu :)

25 rokov Vegy

Úspešné 25-ročné účinkovanie zohorskej hudobnej kapely Vega na scéne zavdalo príležitosť k príjemnému stretnutiu skupiny so svojimi rodinami, priateľmi a priaznivcami. Sobotňajšie popoludnie sedemnásteho októbra sa manželom Bibiane a Jurajovi Štefanovičovcom podarilo ukázať, že veci robené s *láskou a srdcom* majú trvácnu hodnotu a sú inšpiráciou pre nás všetkých.

V kultúrnom dome sa vo familiárnej atmosfére obecnstvu prihovorela moderátorka podujatia pani Ľudmila Zálesňáková. Vyroprávanie histórie Vegy bolo vďaka jej spomienkam a osobným zážitkom (nielen z mládežníckych výstupov na Rysy) precíteným príbehom viacerých generácií zohorských detí. Pripomenutie si záslužných činov detí a mládeže (dnes už dospelých zrelých ľudí) z Vegy sprevádzal potlesk. Umelecký program zahájila precítenou muzikou rómska kapela *Janet band*, začínajúca najskôr ako *Láče Bašáveľ* pod vedením pána Juraja Štefanoviča. Okrem blahopriania sa svojmu bývalému mentorovi a pani Bibiane poďakovali za láskavú prácu s deťmi. So svojím vystúpením sa ku gratulantom pridala dievčenská tanečná skupina *Pramienok*. Dievčatá s bielymi stuhami vo vlasoch a v červených klobúkoch vystriedali energické dámy z divadelného súboru *Šáchor* s bielymi rukavičkami a čiernymi klobúkmi. Po vokálnom predstavení s piesňami z divadelnej hry *Veľký klenotník* sa na pódium vrátil súbor *Pramienok*. Následne sa slova opätovne ujala pani Zálesňáková. S nostalgiou sa rozpomätala na úsmevnú príhodu z čias, kedy sa turistiky v Tatrách zúčastňovali aj mladé dámy, patriace k skoršej formácii Vegy. Na myšlienky pani učiteľky

nadviazala Andrejka Prečuchová Štefanovičová, ktorá sa za všetky na pódium nastúpené interpretky úprimne poďakovala svojim rodičom – Bibiane a Jurajovi Štefanovičovcom, že nielen ich, ale mnohé deti priviedli k hudbe a umožnili im zmysluplne tráviť voľný čas. Vega je neoddeliteľnou súčasťou kultúrneho života

v Zohore a svojím repertoárom sa ľuďom prihovárala a prihovára dlhé roky, preto určite mnohí z nás si ich piesne pospevovali spolu s nimi. Keď sa po tretí raz publiku prihovorela pani Zálesňáková, na scénu pozvala najmladších členov Vegy. Tí, všetkým prítomným predstavili najnovší, v poradí už piaty, hudobný album jubilanta. K celkom novým piesňam pridali aj skladby, ktorých prespievaním nadviazali na svoje predchodkyne a predchodcov.

Po odznení posledných tónov sa pozornosť všetkých sústredila na uvedenie nového hudobného cédečka do života. Tohto aktu sa v prítomnosti pani Bibiany Štefanovičovej zhostili pani Ľubica Štefanovičová, riaditeľka Základnej školy v Zohore, a starosta obce Zohor, pán Martin Zálesňák. Nové dielo Vegy Zohorčanky a Zohorčania privítali priam symbolicky prenikavo štipľavou cibulou - neodmysliteľnou súčasťou miestnej kuchyne a plodom tradičného spôsobu života v Zohore. Želania hlavných aktérov „...*aby (CD) hralo, spievalo, predávalo sa, aby robilo všetkým radosť...*“, „*malo veľa, veľa poslucháčov, aby hralo do nekonečna, a aby sa dočkalo ďalšieho súrodencia...*“ vystriedalo vreľé poďakovanie pani Bibiany všetkým tým, ktorí Vegu podporujú a spolu s ňou umožňujú zohorským deťom a mládeži venovať sa ušľachtilým záľubám. Entuziastická odovzdanosť manželov Štefanovičovcov práci so zohorskými deťmi je naozaj obdivuhodná. Veď za 25 rokov sa vo Vege pričínili o rast päťdesiatky ľudských stvorení.

Dlhú ďakovnú reč manželov Štefanovičovcov nasledovali gratulácie priateľov a priaznivcov Vegy. Slová prvého gratulanta – pána Andreja Lacka ďakujúceho za „*neskutočnú, nádhernú prácu...*“ asi dostatočne vystihujú vnímanie Vegy u všetkých Zohorčaniek a Zohorčanov.

EB

BUČOVÝ FESTIVAL

I napriek tohtoročnému suchu, ktoré neprialo rastu „bučí“, teda tekvic v našom chotári, sa predsa Zohorský bučový festival konal. Ani veľmi zlá úroda neodradila zohorské deti, aby sa zúčastnili „Bučového festivalu“ v Zohore, ktorý usporiadala detská hudobná skupina Vega v spolupráci s Obecným úradom v Zohore.

Festival sa konal v sobotu 10. októbra 2015 v poobedňajších hodinách. Už od 15-tej hodiny vyhrávala Vega a zvolávala všetkých malých i veľkých pred Kultúrny dom v Zohore. Počas jej hudobnej produkcie detské tváre skrášľovali šikovné ruky Zuzky Mackovičovej ml. S pomocou farbičiek vytvárala z detských tváričiek svet rôznych víl, zvieratiek, nadprirodzených bytostí...

O 16-tej hodine oficiálne otvoril „Bučový festival“ člen kultúrnej komisie pri OcÚ v Zohore Ing. Ivan Mackovič. V príhovore poukázal na dlhoročnú tradíciu konania tohoto festivalu. Uplynutím 17-tej hodiny nastalo už túžobne očakávané vyhodnotenie jednotlivých kategórií.

Celkovo sa v súťažiach „Bučového festivalu“ zúčastnilo 95 exponátov, čo bolo približne o polovicu menej oproti minulému roku.

Náhodne vybraná porota z prítomných návštevníkov mala veru veľmi ťažkú úlohu. No napokon sa zhodla a prvé miesto vo vyrezávaní tekvice získal Stanko Lysý. V súťaži o najväčšiu tekvicu zvíťazila jednoznačne a suverénne dyňa vypestovaná v záhrade manželov Didákovcov. Najväčšie jadierka priniesla a zvíťazila Eliška Matlovičová. V zeleninovej súťaži vyhral František Ščepánek s vypestovanou mrkvou. Ale pravdu povediac vyhrali všetky deti a dospelí, ktorí sa na súťaži zúčastnili. Každý z nich bol obdarovaný malou cenou alebo sladkosťou. Po vyhodnotení súťaže nastal čas, kedy sa rozžiarili zažaté lampióny prítomných a sprievod sa pobral po stanovenej trase do začarovaného lesa. Po jeho prechode sa vrátil naspäť pred KD, kde už čakala skupina Aratron Aspis so svojou svetelnou produkciou. Po jej ukončení sa mohli ešte niektoré odvážne deti prejsť čarovnou jaskyňou, za čo boli odmenené sladkosťou.

I napriek zlému a doslova nepríjemnému počasiu sa nám „Bučový festival“ vydaril. Hlavná bola spokojnosť detí a tú by sme nedosiahli nebyť pomocníkov ako Zuzka Mackovičová, Jana Ščepánková, Barbora Štefanovičová, Simona Miklošovičová, Eva Valovičová a Zohorský zbor hasičov. V neposlednom rade treba poďakovať všetkým sponzorom, ktorí prispeli na túto krásnu akciu pre deti.

Manž. Štefanovičovi a hud. skup. Vega

Stretnutie s knihou

Je pondelok poobede, 12. októbra a klub dôchodcov sa začína zapíňať. Pozorný návštevník zistí, že sa tu zišli nielen ľudia v dôchodcovskom veku, ale aj mladšie ročníky. Tu sa asi bude diať niečo nezvyčajné.

Áno, máte pravdu. Pozvanie do klubu prijala spisovateľka Mária Pomajbová a poetka Jozefína Hrkotová-Hladká.

Hostelia – dôchodcovia všetkých najprv pekne pohostili a potom začala beseda. No nebola to beseda, na akú som bola zvyknutá z už iných stretnutí so spisovateľmi. Bolo to niečo úplne iné. Pani Hladká začala prednesom básne a potom sa ujala slova

pani Pomajbová, ktorá predstavila svoju tvorbu. A takto sa počas celého ich vystúpenia dámy striedali. Zoznámili sme sa s mnohými hrdinami kníh spisovateľky Pomajbovej, ktorej príbehy boli väčšinou pravdivé a zo súčasnosti, a mohli by sa prihodiť každému z nás. Hlavnými problémami protagonistov boli alkohol, gamblerstvo, násilie, nevera ...

Záver stretnutia patrilo otázkam a autogramiáde.

Knihy je dar, ktorý môžeš otvoriť znova a znova a to je svätá pravda.

JŠČ.

Cibuľové hody

Je sobota 26. september a všetky poriadkumilovné gazdinky sú už pripravené na „veľké“ hody. Moja mama nám vždy ako deťom hovorila, že v júli sú „malé“ hody a veľa kolotočov a v septembri „veľké“ hody a málo kolotočov, to preto, lebo sa hoduje vo viacerých dedinách na okolí.

Dnes je to už všetko inak a máme tu „Zóhrské cibuľové hody.“ Keď už sme tí cibulári, tak prečo nie.

Už od rána bolo v priestoroch športového areálu rušno. Do hlavnej súťaže „varenie gulášu“ sa celkovo prihlásilo rekordných 22 družstiev. Ešte než sa súťažiaci pustili do varenia, vybrali spomedzi seba najlepšieho krájača cibule, milovníka piva a vrhača čižmou. V prvej disciplíne nešlo len o kvantitu, ale aj o kvalitu. Veď cibuľa tvorí základ dobrého a chutného gulášu. Tu sú traja najšikovnejší:

1. Šáchor;
2. VIČO;
3. Team P. Ďuricu

V „picí“ piva išlo o čas. Kto viac vypije za určitú dobu, ten je víťaz, a tu sú tí najlepši:

1. Team P. Ďuricu;
2. Šáchor;
3. Folklor

A poslednou disciplínou bol hod čižmou, ale nie len tak obyčajne, ale medzi nohy (ako to je, nech si každý vysvetlí po svojom). Kto hodí najďalej, ten vyhráva. A vyhrali to čižmári-vrhači:

1. Vajnoráci;
2. Bytovkári;
3. Kníhtlač a VIČO

Aby sa našim kuchárom lepšie darilo, vyhrávala im nám už pomerne známa country skupina LOFOŠI a prišiel ich pozdraviť a povzbudiť aj pán starosta Martin Zálesňák. O deti bolo tiež postarané. Organizátori si pre ne pripravili pestrý program, rôzne súťaže, kreslenie, maľovanie na tvár, mohli sa povoziť na koni alebo po dedine na koči.

Nosy nám vykrúcala gulášová vôňa, ktorá bola cítiť určite aj v okolitých dedinách a slinky nám tiekli...ale museli sme počkať, lebo ako prvými „koštérmi“ bola odborná porota v zložení pánov Samo Demčák, Miro Kovár a Fero Grélik. A tá poobede vyhlásila za víťazov družstvo z blízkyh Vajnor. Potom už nasledovali domáce družstvá. Všetky družstvá si za svoj výkon odniesli krásne poháre a fľašu dobrého vína. Až na tých prvých. Menšia nehoda spôsobila, že fľaštička s vínnym mokom sa rozbila.

Výsledky vo varení gulášu:

1. Vajnoráci
2. Špinaví
3. Šunka Fleky

Keď sme videli, že porota koštúvku v zdraví prežila, mohli sme sa do degustovania pustiť i my diváci. A že bolo z čoho vyberať. Jeden guláš lepší než druhý, a že sme si prsty olizovali. Kto nevydržal čakať, mohol sa pohostiť na pečienkach od Marišky (z cukrárne), alebo si dať cibuľové špeciality, ktoré pre návštevníkov pripravili členovia

OZZO, veď sme boli na cibuľových hodoch. Pre mlsné jazyčky pripravili dievčence a chlapci z Jednoty dôchodcov Zohor vynikajúce koláčiky, ktoré návštevníci mohli zapíjať vínom z vinotéky. Nechýbalo ani čapované pivo a kofola.

foto: M. Kimlička

Po celý čas sa po trávniku prehánali futbalisti a mali sme možnosť si prezrieť nové hasičské autíčka, vybavené tou najlepšou technikou. Vo večerných hodinách sa dedina otriasala pod náporom hudby rockovej skupiny Aces, pri ktorej si mládež prišla na svoje.

Všetko organizátori vybavili na jednotku s hviezdičkou, len na jedno zabudli, a to vybaviť lepšie počasie. Ale nevádi, my sme sa nedali odradiť a prišli sme a bolo nám super. Ďakujem za krásne strávenú hodovú sobotu a tešíme sa na tú ďalšiu.

JŠČ.

Dostali sme do redakcie

Vážená redakcia Zohorského hlasu. Prosíme o uverejnenie článku, ktorým chceme poďakovať organizátorom „Cibuľových hodov“.

Vážení spoluobčania! Touto cestou by sme sa radi poďakovali kolektívu usporiadateľov tzv. „Cibuľových hodov“ za ukážkové zorganizovanie celej akcie. Za ich obetavosť a zodpovedný prístup napriek nepriaznivému počasiu. Podobné akcie, či už kultúrne alebo športové občania potrebujú i napriek nie najlepšej dobe, kedy človek musí to euro dvakrát otočiť než si rozmyslí, kde ho použije.

Ešte raz veľká a úprimná vďaka za také a im podobné akcie.

Rod. Lazarová, Rybárová a ich priatelia.

Organový koncert v Zohore

Dňa 6. septembra zavítal k nám do Zohora vzácny hosť. Bol ním pán Roman Perucki, pochádzajúci z Poľska. Možno si mnohí z Vás kladiete otázku: „Kto je to?“

Pán Roman Perucki je hlavným organistom katedrály v meste Gdańsk-Oliwa a poradcom primátora mesta Gdańsk v otázkach organov. Je riaditeľom Baltského filharmonického orchestra, prezidentom spoločnosti „Musica Sacra“ a Spoločnosti priateľov katedrály Gdańsk-Oliwa. Spolupodieľa sa na stavbe nových nástrojov v Gdańsku a okolí. Profesor Roman Perucki je riaditeľom najstaršieho organového festivalu v Poľsku. Taktiež je členom porôt mnohých organových súťaží v Poľsku i v zahraničí. V Poľsku, Portugalsku, Mexiku, Chorvátsku, Rusku a Francúzsku vedie majstrovské kurzy. Do dnešného dňa odohral viac než 2 000 koncertov. Hral v celej Európe, Rusku, Japonsku, Číne, Kanade, Mexiku, USA a Austrálii. Nahral množstvo CD nahrávok. Ministrom kultúry mu bola udelená Cena kultúry, dostal množstvo cien od vedenia mesta Gdańsk a najvyššie vatikánske vyznamenanie „Pro ecclesiae et pontificae“.

Môžeme byť hrdí, že táto významná osobnosť – pán Roman Perucki, navštívil aj

obec Zohor a v našom kostole odohral organový koncert. Predstavil sa nám so skladbami od mnohých hudobných skladateľov, ako sú: Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi, Feliks Nowowiejski, Marco Enrico Bossi alebo Zbigniew Kruczek. Myslím, že tí, ktorí boli účastní tohto koncertu si odniesli domov niekoľko kultúrnych a duchovných zážitkov. Chcem sa taktiež poďakovať Farskému a Obecnému úradu v Zohore a občianskemu združeniu TRIBUS MUSICAE, vďaka ktorým sa tento koncert u nás mohol zrealizovať. Verím tomu, že aj nasledujúci kalendárny rok, sa nám podarí v našej obci zorganizovať organový koncert a navštívi nás opäť nejaký vzácny hosť, akým bol tento rok u nás pán Roman Perucki.

Mgr. Jana Šimberová

foto: M. Šteffeková

Posolstvo piesní Slovensku a svetu

V čase, kedy zvyknú ľudia odpočívať, chodiť na dovolenky, náš cirkevný spevácky zbor Glória neoddychoval, alebo lepšie povedané oddychoval trochu netradične. Tretí ročník kultúrneho podujatia „**Posolstvo piesní Slovensku a svetu**“ sa tohto roku konalo 18. 7. 2015. Na tradičnom mieste hradu Devín sa stretli priatelia zo zborov: cirkevný spevácky zbor Glória zo Zohora, SSK Rodokmeň z Bratislavy, Folklórne divadlo Radosť z Pezinka a Spevácka skupina Kytica z Bratislavy. Každý rok je niečím obohatený. Tento najmä účasťou samotného tvorca tohto podujatia doc. Ing. Viliamom Gruskom, ktorý osobne prišiel, aby si vypočul piesne z jeho spevníka. Piesne, ktoré majú výpovedné svedectvo pre našu i budúce generácie.

Ako aj sám autor povedal pri záverečnom poďakovaní: „*Bol som na folklórnom festivale v Detve. Stretol som tam najčiernejšieho predavača z Afriky, akého som kedy videl. Keď som sa mu prihovril, povedal, že si ho najali na predaj amuletov a výrobkov, ktorých pôvod je z Číny. Ak chceme našim deťom, vnukom, právnikom zanechať to, čo je NAŠE, SLOVENSKÉ, máme šancu odovzdať im to, čo je nenásilné, apolitické, zvučné a úprimné, a to je naša slovenská pôvodná pieseň. Preto to treba oznamovať svetu, že takéto bohatstvo na Slovensku máme, aby sa na našu malú krajinu nezabudlo.*“ A veru mal pravdu, keď sme spievali, zastavovali sa ľudia a pýtali sa „*Odkiaľ ste vyhrabali tieto piesne, veď to sme spievali ešte v škole a už dávno sme ich nepočuli.*“

Takéto je posolstvo piesní na tomto podujatí. Aj tento rok bol spev obohatený sprievodom súrodencov Kataríny Heskovej-

Bielikovej (husle) a Marka Heska (akordeón) z ľudovej hudby Heskovci z Červeníka.

Tomuto podujatiu predchádzalo vystúpenie cirkevného speváckeho zboru Glória na stretnutí zborov pri príležitosti osláv sviatku Cyrila a Metoda dňa 5. júla. Stretnutie každoročne usporadúva Bratislavský samosprávny kraj, Malokarpatské osvetové stredisko v Modre a tento rok tiež mesto Modra, kde sa toto podujatie uskutočnilo v nemeckom evanjelickom kostole.

Zúčastnené zbory mali tento rok ťažkú úlohu, pretože okrem Prehliadky speváckych zborov Bratislavského samosprávneho kraja, tu bola i krajská súťaž dospelých zborov. Na prehliadke boli: *cirkevný spevácky zbor Glória Zohor, Stupavská Nevädza, Suchovský spevácky zbor Suchá nad Parnou, Komorný zbor Gejzu Dusíka a Neznámi na trati, Šenkvice.*

Na vystúpeniach bolo počuť širokú škálu piesní: mládežnícke cirkevné vlastné skladby, slovenské národné piesne, známe liturgické piesne aj piesne z českej opery „*Rytier Adam Václav Michna z Otradovic*“. Jednotlivé zbory boli svojím repertoárom jedinečné a odlišné, preto bolo ťažko vyhodnotiť, kto bol lepší. V takomto duchu to uzatvorila i hodnotiacia komisia. Všetky zbory sa stretli po vystúpení na spoločnom posedení v jedálni SOŠ Vinársko-ovocinárskej v Modre, kde si vymenili svoje skúsenosti a v priateľskom duchu prežili toto slávnostné popoludnie.

Olga Hladíková

Ideme do Tatier? Tak poďme

„Ná, co horalko, nejdeme do Tater?“ pýta sa v jedno augustové ráno Tonko Valent. „Šak podme. Treba sa spýtať, kto má záujem. Ja zoženiem vo Veľkej Lomnici ubytovanie a môžeme ísť.“ Správa sa šíri la rýchlou blesku. Z dvadsiatich nás zostalo dvanásť. Akurát. Takže odbavíme hody a po nich ideme.

Keď prídeme poobede, môžeme ísť pozrieť do Kežmarku. No ale čo, keď nám rýchlik meškal 110 minút! Vlak do Lomnice (Studený Potok) ušiel. No nič. Boli sme si kúpiť v domácej pekárni „poživeň“ na raňajky, zašli na večeru a príjemný večer sme strávili rozprávaním a programom na zajtra. Žiadne adrenalinové túry.

Prvý deň v Tatrách sa ide pozdraviť Štrbské pleso. A odtiaľ cez Mengusovskú dolinu na Popradské pleso. Túra na začiatok ako vyšitá. Iba hodinka. Dohodli sme sa, že kto si netrúfa, prezrie si celý areál, odtiaľ dolu do Smokovca. Tam sa všetci počkáme. Aj keď sme dospeli ľudia, mala som o nich starosti. Samozrejme sa mi museli hlásiť, veď niektorí boli v Tatrách prvý raz. Niekedy mi to bolo smiešne, že kde sme a kam sa dostaneme. Ale aj ja som raz začínala. Tiež som si pripadala ako „moták“. Chvalabohu, takí zbehlí turisti sa z nás stali, že večer sme mali zážitkov až až. Do popuku. Takže ideme na Popradské pleso. No a naše štyri „herečky“ na čele s Mariikou Hricovou zostali obdivovať stánky so suvenírmi. Hovorím: „Ideme k mostíkom, pozrieme lanovku na Solisko, chodník na vodopád.“ „Skok.“ A zrazu „hereček“ nikde. Čo nejdú, to nejdú. A oni pri plese. A že nám sa aj tak nechce. Po polhodine čakania! To sme už mohli byť v polovičke cesty. Pomaly šliapeme, vpravo poprašok snehu (aj nad tým sme híkali), rozprávame s, vidíme pri potoku lavičky. Trošku sa občerstvíme. Janko Zvara povie, že by bolo dobré si nohy omočiť. Keď došlo k istému, vedela som, že nevtipkoval. Tak si to predstavte. On sa vyzul (viď foto) a šiel do tej ľadovej vody. Stálo ma to „frána“. No bolo to smiechu, ešte aj okoloidúci turisti sa pukali od smiechu. Ale rýchlo si nohy osušil, veď slniečko krásne hrialo. Ideme a o chvíľu sa nám naskytl krásny pohľad na Popradské pleso. Ale musím pripomenúť, že s nami šla p. Marienka Halasová. Predstavte si, po veľkej autonehode a operácii kĺbu sa s nami štvorá po tých kameňoch. Úplne v pohode. Ukázala som im Ostrvu. Symbolický cintorín sme obišli. Snáď niekedy o rok. Zastavili sme sa na rázcestí, kde sa odbočuje na Rysy. Je tam búdka, v ktorej je všakovaký tovar, ktorý môžu turisti vynieť na chatu za šálku čaju. Každý vynesie to, na čo si trúfa. Ale strelí sme turistov, ktorí sa vracali späť a hovorili, že je tam všetko aj reťaze zľadovatené. Netreba riskovať. Idem dolu na zastávku. Je to hodina po protivnej asfaltke. Aj keď máte najlepšie turistické topánky, nohy dajú poriadne zabrat. Chudák Jožko Fusek. Ledva išiel. Pred stanicou je potok. Hovorím: „Skoč do vody a na zastávku doplávaš.“ Taký bol zlatý, že ozaj tie nohy mleli z posledného. Povedal, že ešte meter a na zastávku nedôjde. Takže zo zajtrajška nič nebude. Vo vlaku sedel ako to malé úbožiatko. Chcel si preložiť nohu cez nohu, nešlo to. Tak si chytil nohavicu a už to išlo. To jeho ubolené gesto nás rozosmievalo až do Lomnice. Šťastne sme všetci prišli domov, najedli sme sa, vypili čaj, kávu. Prišiel nás po-

zrieť pán domáci Vladko. Pýtal sa, kde sme boli a kde sa chystáme. Je to horolezec a horský vodca. No a bolesti nôh u Jožka ani chýru. Že vraj tuším, že ráno bude dobre. Smutný pohľad bol len Zvarovcov, ktorí museli ísť ráno domov na športové hry do Jablonového. Jankovi to nedalo. Taký krásny čas na túry a oni musia ísť domov. Zavolať teda predsedníčke, či nemôže nájsť náhradu, že je hriech odtiaľto odísť. Vybavené.

Ráno sa vstávalo skoro. Čakala nás cesta na Hrebienok, vodopády, Rainerovu chatu, Zamkovského chatu. Pozerám pri raňajkách na Jožka a on ti je ako čvrik. Veď čo je, mne nič nie je. Nálada v kolektíve na jednotku. Aj vďaka „herečke“ Marike. Dohodli sme sa, že všetci pôjdeme hore pozemnou lanovkou. Potom si povieme, kto si až pokiaľ trúfa. Margitka, že si pozrie Hrebienok, poprechádza sa a počká ostatných v Smokovci. Obdivujem aj túto ženu pre jej zdravotné problémy. Kde sa dalo, išla s nami. A ešte klobúk dole pred pani Marienkou Halasovou. Túry zvládala s trekkingovými palicami. Keď som videla, ako odhodlane ide, zatnem ruky, nohy. Zvládli sme vodopády, Rainerovú chatu a pár z nás sa vybralo na Zamkovského chatu. Niektorí sa báli, že to nezvládnu. No počkajte, o rok pôjdu s nami ako kamzíky. Cestou nadol Helenku Fusekovú potrápilo staré zranenie. Čo teraz? Zatnúť zuby a pomaly ísť ďalej. Počasie nádherné, cesta perfektná. Zišli sme z Hrebienka pešo do Smokovca. Za chrptom máme Lomnický štít, po pravej ruke Slavkovský štít. Každú chvíľu sa niekto obzrie, zastane. Veď, či sa o rok vrátim? A ideme a zrazu telefón. „Dobrý deň prajem.“ „Kto mi volá?“ „Tu Jožo Kubáni.“ Snáď si zo mňa niekto nerobí srandu? No jasné. Naša neturistická skupina sa vo vlaku stretla s týmto adrenalinovým redaktorom. No, moje kamarátky ho „vyspovedali“. No, a že majú kamarátku, ktorá ho veľmi obdivuje, tak mu „strčili“ telefón do ruky a nech mi niečo pekné povie. Skoro mi padol ruksak a ja s ním. Poďakoval sa mi za priazeň. Bože, do rána som mala o čom snívať. Dnes sme prišli domov skôr. Bruška hladné. Ideme na večeru do koliby. Majú tu perfektné bryndzové halušky. Večer porada, čo zajtra.

Veľmi sme nemohli vyskakovať, pretože na obed nám išiel vlak do Popradu. Tak sme sa vydali na prechádzku, nakúpili niečo na cestu. Ešte sme sa rozlúčili s vlčiakom Arčim. Niektorým z nás nám nebolo do reči. Veď krásne strávené štyri dni, aj keď sme nevyšliapali na štíty, prišli sme si pookriať dušu v našich veľhorách. Vlak sa pohýna, všetci pozerajú do okna. Lúčime sa s krásnymi slnečnými Tatrami. Vidím u niektorých smútok, slzička sa zaleskne (hlavne mne). Ale nebojte sa, až dožijeme, sme tu zas.

Šťastne sme prišli do Bratislavy. Síce s meškaním, ale vlak do Zohora nás čakal. Šťastní, unavení sme ešte ďalej spomínali. A teraz musí prísť ako to posledné „bodka za správami“. Tú urobila naša „herečka“ Marika. Vo vlaku ticho. Vtom sa Marika postaví, a že musí naštvať Adyho (jej druh). Zoberie telefón, že „Ady, počúvaj!“. V Tatrách je tak krásne, že sme si to predžili a zostávame dozajtra. A on sa jej spýta: „Kde ste?“ Marika bez mihnutia oka: „V tuneli Branisko.“ To Vám celý vagón vybuchol do smiechu. Ona s vážnou tvárou vypína telefón: „Dúfam, že večer bude hokej, aspoň ma nechá na pokoji.“ Slyz od smiechu tiekli všetkým.

Tak toto bolo ukončenie nášho tatranského výletu.

foto a text: T. D.

Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska prichystala najväčšiu akciu tohto roka – Národné stretnutie mládeže (NSM) **P15** v Poprade. Stretli sa na nej tisíce mladých ľudí nielen z celého Slovenska, ale i zo zahraničia. Práve preto sme na nej nesmeli chýbať ani my :), mladí Zohorania – Samuel Jurkovič, Kristína Kovárová, Michal Šimoník a Kristína Juríková. Názov P15 predstavuje slovné spojenie prvého písmena miesta konania Poprad a posledné dve číslice rok, v ktorom sa uskutoční. P15 nadväzovalo na NSM R13, ktoré sa konalo v roku 2013 v Ružomberku. Tohtoročnou témou bol citát z Matúšovho evanjelia „**Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha**“ (Mt 5,8), ktoré pre mladých vybral Svätý Otec František.

Základom loga P15 je kruh symbolizujúci oko, ktoré má namiesto zreničky srdce. Blahoslavení čistého srdca – teda tí, ktorí majú akoby srdce v očiach. Oko sa pozerá na tri farebné trojuholníky, ktoré symbolizujú Boha a súčasne predstavujú končiare Tatier, ktoré sa vypínajú nad Popradom.

Každý deň počas programu P15 sme sa zamerali na jednu z hlavných tém – srdce, poklad a blahoslavenstvá. Prvý deň začal otváracím ceremoniacom s názvom „1984“. Na prvý pohľad nie je tento rok ničím výnimočný :). Narodilo sa pár známych osobností – britský princ Harry, Zuzana Smatanová..., do kín prišli veľkofilmy – Karate Kid, Terminátor, Indiana Jones, Nekonečný príbeh... V Los Angeles sa konali olympijské hry, na trh sa dostal prvý osobný počítač Macintosh, Queen boli na vrchole slávy, nezaostával ani fenomenálny Michael Jackson s albumom Thriller, vyvinuli počítačovú hru Tetris, otvorili Bajkalsko-amurskú magistrálu, vznikol Slnecny cirkus... a Ján Pavol II. daroval mladým nevšedný dar – drevo kríža, aby ním prepojili všetky kontinenty. Tak a teraz si predstavte, že toto všetko nám za sprievodu hudby, kulís a svetelných efektov ako súčasť programu znázornili a pripomenuli rôzni hostia – tanečné divadlo ATak, ForDžoj, Projekt 36. Celá Aréna Poprad s napätím sledovala profesionálnych i amatérskych umelcov, tleskala, spievala známe songy. Súčasťou programu bol sprievod ulicami Popradu spojený s charitatívnou zbierkou šatstva. V Konkatedrále Sedembolestnej Panny Márie nasledovala svätá omša so spišským biskupom Štefanom Sečkom, za účasti i ostatných biskupov Slovenska, stoviek rehoľníkov a za prítomnosti najcestovanejšieho kríža, ktorý stráži Maltézske rytieri so skautmi. Zapožičaný bol z Poľska špeciálne pre túto akciu. Má 3,8 metra, široký je 175 cm a váži 40 kg. Bol to zážitok, dotknúť sa ho. Tento deň sme ukončili netradičnou krížovou cestou s bratislavským pomocným biskupom Jozefom Halkom.

Druhý deň sme ako súčasť bratislavskej arcidiecézy začali modlitbou s arcibiskupom Stanislavom Zvolenským. Hovoril nám o poklade a o tom, kto je pre nás pokladom. Nasledovali svedectvá ľudí, ktorí sa s nami podelili o to, akým spôsobom sa dostali k viere v Boha. Predstavila sa nám aj autorka hymny P15 Sima Martausová. Potom nasledovalo slávenie gréckokatolíckej liturgie s pomocným biskupom Milanom Lachom. Niektorí z nás sa prvýkrát zúčastnili takejto svätej omše a prijatia pod obojím spôsobom. Sobotné popoludnie patrilo prehliadke EXPO povolání, kde sa predstavilo 33 ženských a 20 mužských reholí, 3 sekulárnych inštitútov, 4 komunít, 5 pro-life a 9 prorodinných organizácii. Niečo cez 70 stánkov zaplnilo Námestie sv. Egídia. Táto myšlienka vznikla na Svetových dňoch mládeže v Toronte (r. 2002). Prehliadka bola spojená s množstvom zaujímavých aktivít – eRko tance, adrenalínový park, turistika, open air koncert zasvätených, divadlo o živote Pátra Pia... Program sme ukončili večernou vigíliou so žilinským biskupom Tomášom Galisom, prekrásnymi chválami a Projektom Godzone.

Nedeľné ráno sme začali sv. omšou a pokračovali katechézou so sekretárom Kongregácie pre východné cirkvi Cyrilom Vasilom. Vypočuli sme si pieseň s názvom *Blahoslavenstvá* od Zuzany Eperješiovej i niekoľko skladieb v podaní klavírneho virtuóza Richarda Rikkona. Keďže toto stretnutie mladých pod Tatrami bolo úzko spojené so Svetovými dňami mládeže (SDM), veľká časť nedeľného programu mala poľskú príchut'. Zazneli piesne poľského skladateľa Piotra Rubika s predstavením Poľska, ktoré nám opäť priblížilo tanečné divadlo ATak.

Už teraz sa poľské diecézy intenzívne pripravujú na budúročné **Svetové dni mládeže (SDM)**, ktoré sa budú konať **25. – 31. júla 2016** v poľskom Krakove.

Prečo? Pretože práve takéto stretnutie mladých ľudí je skvelé podujatie na spoznanie skutočných priateľov, strávenie nezaobudnutelných chvíľ, zážitkov, načerpanie chuti do života a pozitívnej energie. Je to o stretnutí sa so Svätým Otcem, ale vo veľkej miere aj o stretnutí rôznosti. Budú tam mladí zo všetkých končín sveta, rôznej národnosti, veku, farby pleti... Navyše, ešte nikdy neboli SDM tak blízko a preto pozývame aj TEBA! Bude to stáť za to.

Napísala: Mgr. Kristína Juríková

Čo sa deje na našej škole.....

4.9. Branné cvičenie – deň strávený v prírode

11.9. Športujúca škola - cez tretiu hodinu sme sa vybrali na školský dvor, aby sme sa zapojili do projektu Športujúca škola v rámci Európskeho týždňa športu. Naši deviataci označili každej triede na asfalt svoje stanovisko a pri ňom sme si našli rôzne športové potreby – veľké lopty, loptičky, švihadlá, rebríky. Po krátkej rozcvičke sme všetci skákali, hádzali, behali a prekonávali rekordy. Trvalo to asi 20 minút a dobre sme sa zabavili. Pani učiteľka Hubeková naše fotky poslala do súťaže, ktorú organizuje Bratislavský samosprávny kraj. Tak si držíme palce a možno niečo vyhráme :).

A takto športovala 6.B

17.9. Divadelné predstavenie „Pokrvní bratia“

Vo štvrtok 17.9. išli žiaci 8.A, 8.B a 9.A do divadla Nová Scéna v Bratislave na muzikálové predstavenie Pokrvní bratia. Bolo o oddelených dvojčatách, ktoré sa nakoniec predsa len stretli a o následkoch poverčivosti. Videli sme veľa mladých talentovaných hercov, spevákov a tanečníkov a plní zážitkov sme sa vrátili domov.

18.9. Divadelné predstavenie „Reparát z povinného čítania“

V piatok 18.9. išli žiaci 7.A a 7.B na veselé predstavenie Potulného divadla v Malackách. Bolo o povinnom čítaní. Videli sme paródiu na Rómea a Júliu, ktorí si namiesto rande četovali cez počítač. Najlepší zážitok sme mali z básne „Mor ho!“ od Sama Chalupku, ktorú herci rapovali :). Skvelý deň sme zakončili tradične fornetami na stanici.

25.9. Biela pastelka – aj tento rok sa naši deviataci zapojili do celoslovenskej zbierky pre zrakovo postihnutých. Chodili v 2 skupinkách najprv po škole a potom po dedine a spolu vyzbierali 465 Eur. Tento rok bol patrónom zbierky známy hokejista Michal Handzuš. Peniažky boli hneď zaslané do ústredia v Bratislave. Všetkým dobrovoľníkom ďakujeme. Urobili dobrý skutok.

28.9.- 2.10. Plavecký výcvik

Ako je na našej škole dobrým zvykom, naši druháci, tretiaci, piataci a šiestaci sa učili plávať v Malackách. Menší chodili autobusom a väčší vlakom. Stále tam bol ten istý starý známy plavčík, ktorý sa volá Milan a prišiel aj nový plavčík, ktorý sa volá Jakub. Nakoniec deti dostali mokré vysvedčenie. Dúfame, že sa im nové plavecké schopnosti v živote zídu.

2.10. Okresná súťaž v cezpoľnom behu v Malackách

15 najlepších bežcov z našej školy sa zúčastnilo tejto súťaže v Zámockom parku v Malackách. Spolu sa tam stretlo 188 bežcov zo širokého okolia. Naša Emma Hubeková z 9.A vyhrala vo svojej kategórii 1. miesto a postúpila do krajského kola. Jej diplom si môžete pozrieť na našej nástenke „Sieň slávy“ na dolnej chodbe. Srdečne blahoželáme!!!! A budeme jej držať palce.

2.10. Deň Úsmevu

Na prvom stupni sme si pripomenuli deň úsmevu. Deti a aj pani učiteľky sa obliekli do veselých farieb, niektoré triedy boli zladené do červena, iné do žltá. Vyrobili sme si usmiatke tváričky – smajlíky a nosili ich na tričkách celý deň. A samozrejme bolo veselo :).

5.10. Návšteva p.psych.Dr. Šrámkovej v 9.A

Naši deviataci asi hodinku vypíňali psychotesty a potom sa dozvedeli, na aké povolanie sa hodia. Držíme palce, aby im to pomohlo vybrať si tú správnu školu.

9.10. Svetový deň pošty

V tento deň sme si na prvom stupni prečítali zaujímavé letáčiky o fungovaní pošty a potom sme si navzájom napísali listy a čítali si ich.

15.10. a 20.10 Exkurzia v Hlohovci

Žiaci z druhého stupňa, ktorí sa na hodinách zemepisu, či biológie učia o vesmíre, sa chystajú na exkurziu do Planetária v Hlohovci a tiež blízkeho Vlastivedného múzea.

Prebrané zo školského časopisu ZOŠKO

Putovanie cirkevného zboru Glória do Mariazellu

Ráno, ako každé iné, ale pre nás slávnostné, pretože v sobotu 19. 9. 2015 cirkevný spevácky zbor Glória spolu so zahorskými farníkmi putoval autobusom do Mariazellu, pútnického miesta, ktoré je známe pútnikom z celého sveta. Našu púť sme zahájili *Radostným ružencom* už v autobuse. V Mariazelli sa každoročne na podnet p. farára ThDr. Mariána Červeného koná „Slovenský deň“ so slovenskou sv. omšou.

Málo pútnických miest na svete má takú minulosť ako v Štajersku (Steiermark) sa nachádzajúci Mariazell. Soška Panny Márie z lipového dreva, ktorú doniesol mních v roku 1157 na toto miesto, je umiestnená na strednom oltári v bazilike a nikto neprejde okolo bez povšimnutia. Nádherné miesto, kde bránami Baziliky Narodenia Panny Márie prejdú každoročne tisíce pútnikov.

Aj náš zbor mal možnosť poďakovať sa p. Márii a pozdraviť slovenských pútnikov

spevom počas sv. omše i po jej ukončení a spievanou liturgiou za sprievodu našej organistky Magdy Jany Valovičovej. Rozvoj slovensko-rakúskeho partnerstva na poli cirkevného života naplno odštartoval po zamatovej revolúcii vďaka aktivitám ThDr. Mariána Červeného: „Už pred vyše dvadsiatimi rokmi sme rozvíjali výmenné stretnutia pre slovenské a rakúske farnosti s dnes už zosnulým viedenským emeritným arcibiskupom – kardinálom Franzom Königom. Slovenskí veriaci si pochvaľovali prehlbovanie vzťahov a nové skúsenosti v kultúrnej, no najmä v pastoračnej rovine.“ V Bratislave 28. januára 2014 (TK KBS) spolkový prezident Rakúskej republiky Heinz Fischer udelil Zlaté čestné vyznamenania

nie za zásluhy o Rakúsku republiku ThDr. Mariánovi Červenému, ktorý vedie viac ako dva roky farnosť Sv. Michala, archanjela v Bratislave-Čunove. Po sv. omši sme navštívili Kalváriu – Krížovú cestu za sprievodu hovoreného slova menovaného p. farára. Nádherné prostredie, krásne slnečné počasie a príjemný pocit z poďakovania na sv. omši znásobilo načerpanie sily a energie, ktoré sme si odniesli z toho posvätného miesta domov do našich rodín, dedín, farností. Cesta domov nám veľmi rýchlo ubiehala, lebo celou cestou nás sprevádzala pohoda a spev. Vrátili sme sa vo večerných hodinách síce unavení po celodennej púti, ale zároveň šťastní, že zverení pod ochranu našej nebeskej Matky Márie, všetko dobre dopadlo.

Poďakovanie spevom a spievanou liturgiou prispel cirkevný spevácky zbor Glória aj na sv. omši sviatku vysvätenia chrámu sv. Margity Antiochijskej, na sv. Michala – zahorské hody, ktoré boli v našom zahorskom kostole 27. 9. 2015. Pomaly sa blíži koniec roka, ale pre nás je toto obdobie najkrajším obdobím, pretože sa blíži advent a nacvičovanie vianočných kolied. Už teraz sa tešíme na stretnutie pri Vianočnom koncerte, na ktorý vás už vopred srdečne pozývame.

Ing. Oľga Hladíková

Foto © Ján Hladík

Škola v Zohore 4. časť

V 3. časti je uvedené, že „v zohorskej škole učil do roku 1865 iba jeden učiteľ, od roku 1865 dvaja, v roku 1890 bolo vytvorené tretie učiteľské miesto a od roku 1909 učili štyria učители.“ V septembri 1922 sa na návrh učiteľského zboru uzniesla školská stolica na zriadení piatej triedy a po postavení novej školy v roku 1934 sa počet učiteľov zvýšil na osem.

Mená zohorských učiteľov z obdobia pred prvou svetovou vojnou sa dozvedáme z monografie „ZOHOR,“ kde je na strane 95 uvedené: „Z roku 1914 sa zachovali mená troch učiteľov: **Mária Mézešová, Ilona Redechová a Izidor Kubán**“ a ďalej sa na strane 102 spomína: „Správcom rímskokatolíckej ľudovej školy bol **Karol Klimo**, ktorého od októbra 1919 vystriedal **Jozef Kišon**, učiteľmi boli Izidor Kubán, Mária Kišonová a Helena Redechová. Manželia Kišonovci boli rodičmi neskoršej opernej speváčky Márie Kišonovej-Hubovej, ktorá sa narodila v Lábe a základné vzdelanie získala v Zohore.“

Z matriky krstov farnosti obce Dlhá pri Trnave sme zistili, že učiteľ **Izidor Kubán** sa narodil 27. apríla 1885 ľudirektorovi Jozefovi Kubánovi a Rozálii, rodenej Púchlej. V tom istom zázname je dopísané, že sa zosobášil 16. mája 1921 v Dóme Sv. Martina v Bratislave s **Helenu Redechovou**. Záznam narodenia Heleny (Ilony) Redechovej sme našli v matrike krstov farnosti Sv. Martina v Bratislave, kde je uvedené, že Helena Redechová sa narodila 11. februára 1888 poštárovi Rudolfovi Redechovi a Anne Kvassayovej a 16. mája 1921 sa zosobášila s Izidorom Kubánom v Dóme Sv. Martina v Bratislave. Izidor Kubán učil v Zohore od 1. septembra 1913. Posledný nájdený záznam o jeho učiteľskom pôsobení v našej obci je z roku 1920. Zomrel 2. apríla 1928 vo veku 43 rokov. Na Martinskom cintoríne v Bratislave sa nachádza jeho hrob s pomní-

kom, kde sú pochovaní aj rodičia jeho manželky Rudolf a Anna Redechovci. Manželka Izidora Kubána, učiteľka Helena Kubánová-Redechová, podľa publikácie „Pamätník slovenského školstva“ učila v roku 1936 v bratislavskej Petržalke.

Ďalším manželským učiteľským párom, ktorý pôsobil v Zohore, boli manželia **Jozef Kišon a Mária Mézešová**. Jozef Kišon sa narodil 16. októbra 1891 v Modre modranskému vinárovi Martinovi Kišoňovi a Kataríne, rodenej Trtollovej. Po štúdiách na modranskom učiteľskom ústave v rokoch 1907 až 1911 učil v rokoch 1911 až 1913 v Zohore a od roku 1913 do jara 1917 v Lábe. Dňa 10. júna 1914 sa v Zohore zosobášil so zohorskou učiteľkou Máriou Magdalénou Mézešovou, narodenou v Nových Zámkoch 16. júla 1886 v rodine žandára Ľudovíta Mézeša a Rozálie Vozákovej. Počas prvej svetovej vojny bol Jozef Kišon ako riaditeľ školy v Lábe „vyreklamovaný,“ čo znamenalo, že ho monarchia potrebovala viac doma ako na fronte. Avšak zrejme pre nedostatok vojakov ho predsa len na jar 1917 povolali do dôstojníckej školy v Rákoscsábe. Po absolvovaní dôstojníckej prípravy bol poslaný do Tirolska, kde mal byť nasadený do prvej bojovej línie. Podľa jeho spomienok sa na neho usmialo šťastie, lebo sa o jeho hudobných schopnostiach dozvedel veliteľ pluku, ktorý mal dcéru opernú speváčku v Budapešti. Jeho dcéra bola práve vtedy v Tirolsku a potrebovala hudobný doprovod pri speve na slávnostnej sv. omši. Jozef Kišon súhlasil, čo mu pravdepodobne zachránilo život, lebo veliteľ pluku, oceniac jeho hudobné schopnosti, ho už potom nenasadzoval do bojov v prvej línii, ale poveril ho nacvičovaním vojenského spevokolu a hraním na organe v kostole. Po skončení prvej svetovej vojny v októbri 1918 už Jozef Kišon býval s rodinou v Zohore v podnájme na terašom č. d. Nám. 1. mája 14. Ako organista a učiteľ spolu s manželkou – učiteľkou svojim pekným spevom prispievali ku umocneniu estetického zážitku pri omšiach.

Mária Mézešová s triedou v roku 1913

Zachoval sa Kišonov podrobný a pútavý opis diania v našej obci počas prevratu začiatkom novembra 1918, z ktorého vyberáme krátku časť o zohorskej škole:

„Obec bola oddávna národne uvedomelá, maďarizácii kládla tuhý odpor. Z toho dôvodu nenávidel ľud maďarizujúcu školu a keď nemusel, neobtrel si o ňu ani rukáv. Menovite keď išlo o nejaký náklad, toho sa škola nedočkala. Nebol to nejaký zásadný odpor proti škole vôbec, ale len proti škole apponyiovskej. Preto sa škola nerozširovala, nekupovali sa maďarské učebnice, darované knižky sa stratili v peci, do školskej stolice neradi volili notára, pri učiteľskej voľbe sa dbalo, aby nezvolili Maďara a konečne, deti odťahovali od školy.“

Dňa 30. októbra vyučovalo sa posledný raz v tejto škole protislovenskej. Dňa 11. novembra rozozvučala sa tu slovenčina. Učitelia podujali sa svojej práce s holými rukami. Oprieť sa mohli iba o svoju pohotovosť a zdatnosť. Mali ste vidieť, akou láskou zahoreli k svojmu rodu, s akým oduševnením ujímali sa slovenskej školy a mimoškolskej verejnej práce. Oni boli medzi inteligenciou najspoľahlivejším elementom a svojou pomocnou rukou prispeli najviac k obnoveniu verejného poriadku. Tým čestne splnilo slovenské učiteľstvo svoje historické poslanie.“

Jozef Kišon nastúpil po skončení vojny 1. októbra 1919 v Zohore ako učiteľ - organista a 12. septembra 1920 bol vymenovaný za riaditeľa školy, ktorú spravoval do konca školského roku 1926/27. Školská dochádzka detí za jeho pôsobenia sa zlepšila, pretože postupoval veľmi prísne a dôsledne. Podľa vyjadrenia školského inšpektorátu a slúžnovského úradu sa Zohor zaradil v dochádzke detí medzi najlepšie školy. Škola poriadala pre deti rôzne divadelné predstavenia a slávnosti, ktoré sa odohrávali v „Osvetovej besede.“ Učitelia sa stávali nositeľmi kultúrneho povznesenia v celej obci, pretože pracovali aj s dospelými. Počas nedelňých zimných večerov poriadali pre nich akademie a besedy. Program týchto podujatí zostavoval tím učiteľov v spolupráci so zohorským dekanom Františkom Grátzerom. Nebolo ľahké získať pre verejné vystupovanie aj rodičov detí, pretože ešte stále prevládal v dedine názor, že deťom stačí, keď sa naučia čítať, písať a trochu „rechnovať,“ načo im

vraj budú akési novoty. Avšak postupne si učitelia získavali srdcia malých i veľkých Zohorčanov, a keď títo videli, že všetku prácu vykonávajú s láskou a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu, menilo sa aj ich zmýšľanie. V školskom roku 1923/24 bola svojipomocou učiteľského zboru založená učiteľská a žiacka knižnica.

Po absolvovaní odbornej učiteľskej skúšky pre meštianske školy 4. septembra 1927 odišiel Jozef Kišon zo Zohoru na miesto odborného učiteľa na štátnej meštianskej škole v Pezinku, kde pôsobil do roku 1929. Od roku 1929 do roku 1932 pracoval na personálnom odbore Ministerstve školstva. Od roku 1932 pôsobil ako školský inšpektor v Hlohovci. Počas svojho pôsobenia sa pričínil o založenie a postavenie niekoľkých škôl v okolí. Z Hlohovca sa dostal do Dolného Kubína, odkiaľ opäť do aparátu ministerstva školstva v Bratislave. Bol dobrým priateľom učiteľov - spisovateľov Petra Jilemnického a Fraňa Kráľa. Stal sa jedným zo zakladajúcich členov a popredným funkcionárom Zemskeho učiteľského spolku, založeného v roku 1919 v Žiline. Zomrel 6. mája 1975 a je pochovaný v Modre.

Mária Kišonová - Mézešová učila v Zohore od 10. októbra 1906, kedy nastúpila na tretie učiteľské miesto po Štefanovi Majerovi, ktorý odišiel učiť do Sološnice. V Zohore pôsobila do 31. mája 1929 s prestávkou pri narodení dcéry. Dcéra Mária, neskoršia operná speváčka a národná umelkyňa Mária Kišonová-Hubová, sa manželom Kišonovcom narodila v Lábe 17. marca 1915 v čase, keď tam bol Jozef Kišon riaditeľom školy. Učiteľka Mária Kišonová - Mézešová pôsobila po odchode zo zohorskej školy v Bratislave. Zomrela 3. júna 1977 a je pochovaná na citoríne Slávičie údolie v Bratislave.

V publikácii „Sborník kultúrnej práce“ z roku 1930 sa nachádza záznam o tom, že na zohorskej škole učil od 1. marca 1920 aj učiteľ **Jozef Macho**.

Z „Pamätníka slovenského školstva“ z roku 1937 pochádza informácia o tom, že od roku 1920 učil v Zohore učiteľ **Pavel Šebo**, narodený 19. októbra 1897 v Modre. Štúdium na Učiteľskom ústave v Modre ukončil v roku 1918 a v rokoch 1918 až 1920 učil v Budmericiach. V Zohore pôsobil až do svojho odchodu do dôchodku v roku 1957,

pričom od roku 1937 bol riaditeľom školy. Zomrel 8. mája 1967 a je pochovaný na cintoríne v Zohore.

V roku 1921 prišiel do Zohoru učiť čerstvý absolvent Učiteľského ústavu v Modre **Miroslav Jaura**, narodený 10. septembra 1901 v českej obci Doudleby nad Orlicí v okrese Rychnov nad Kněžnou. Po viacročnom pôsobení v zohorskej škole

Jozef Kišon s triedou v roku 1924

nasledovalo miesto v Horných Salibách v galantskom okrese, kde učil do roku 1928. Jeho nasledujúcim pôsobiskom sa stala Trnava, kde učil od roku 1928 do roku 1951, pričom bol zároveň v rokoch 1931 až 1946 dirigentom trnavského robotníckeho spevokolu Bradlan. So spevokolom naštudoval okolo 120 mužských zborov od slovenských a českých skladateľov. Od roku 1951 až do odchodu do penzie bol riaditeľom školy v Hrnčiarovciach nad Parnou v trnavskom okrese. Zomrel v Trnave 9. augusta 1974, kde je aj pochovaný.

Zohorská rodáčka, pani Anka Havlíková, mala staršieho brata, ktorého mladý učiteľ Jaura učil. Bývali naproti škole, kde sa nachádzala jedna malá miestnosť s okienkom, slúžiaca ako kabinet na odkladanie školských pomôcok, ale tiež aj jedla alebo výslužiek, ktoré dostávali učitelia od rodičov v čase zabíjačiek. Brat Ferko ako malý školák bol zvedavý, čo v tej izbičke len môže byť a preto sa šikovne prestrčil cez poodchýlené okienko dovnútra. Ale nemal šťastie, pretože sa nestihol ani poriadne poobzerať a už sa tu naraz objavil prísny učiteľ Jaura, ktorý bol známy tým, že trestal neposlušných chlapcov trstenicou po zadku, preto si nezbední chlapci preventívne dávali čiapku do nohavíc. Školský kabinet mal maličké okienko a učiteľovi raz nešlo do hlavy, ako sa sem mohol ten chlapec dostať. Preto ho nepotrestal, ale namiesto toho mu prikázal, aby vyšiel von tak, ako prišiel.

Od roku 1923 učil v Zohore učiteľ **Imrich Kľučka**, narodený 26. augusta 1904 v Borskom Sv. Petre v rodine tamojšieho učiteľa Rudolfa Kľučku. Absolvoval učiteľský ústav v Modre v roku 1923 a odvtedy pôsobil v Zohore. Od roku 1927 učila v Zohore aj jeho manželka **Júlia Kľučková**, rod. Jankovičová, narodená 29. augusta 1907 v Trnave. Manželia Kľučkovci pôsobili v Zohore až do svojho odchodu do dôchodku. Pán učiteľ Kľučka ako dôchodca vykonával správcu obecnej knižnice, ktorá bola umiestnená najprv v zadnej časti budovy vtedajšieho kina (teraz reštaurácia Tykadielko). Neskôr sa nachádzala v budove starej školy (terajšieho obecného úradu), v dnešnej kancelárii starostu obecného úradu. Pán učiteľ Kľučka zomrel 4. augusta 1975 a pani učiteľka Kľučková 24. marca 1997. Obaja sú pochovaní na cintoríne v Zohore.

Po odchode Jozefa Kišona zo Zohoru sa v školskom roku 1927/28 sa stal riaditeľom zohorskej školy nový učiteľ **Viliam Schvacho**, narodený 3. júla 1888 v Nitre obuvníkovi Jánovi Schvachovi a Františke Gabulovej. Po štúdiu na Kráľovskom katolíckom učiteľ-

skom ústave v Rábe (dnes Győr v Maďarsku) bol Viliam Schvacho 9. októbra 1910 vymenovaný za správcu školy v Rohožníku, kde pôsobil až do roku 1927, kedy prišiel do Zohoru. V našej obci uskutocnil veľký kus práce, počas jeho vedenia školy spolu so správcom farnosti Michalom Valachom a predstaviteľmi obecného zastupiteľstva v rokoch 1933 a 1934 zabezpečoval výstavbu novej školskej budovy a rekonštrukciu starej budovy. Angažoval sa aj v zohorskom ochotníckom divadle. Noviny „Slovenská pravda“ zo dňa 10. februára 1933 v rubrike „Slovenský Orol“ uvádzajú: „Miestna jednota Orla zahrála dňa 2. februára t. r. v Orlovni u V. Bertoviča dve divadelné hry: „Smrť Panny Márie“ a „Márnotratný syn.“ Obecenstvo, ktoré zaplnilo celú miestnosť, odchádzalo spokojné s výkonmi hercov a herečiek. Každý jeden herec a herečka sa snažili vo svojej úlohe vyniknúť. Na tom lívi podiel má br. Hoz, starosta župy, ktorý i teraz dokázal svoj režisérsky talent. Spevy k biblickej spevohre „Márnotratný syn“ nacvičoval a pri predstavení na harmoniu spravádzal správca r.-kat. školy p. Viliam Schvacho. Vďaka jeho nácviču sa spevy bezvadne vydarili. Ďakujeme i touto cestou za ochotu a námahu p. správcovi a prosíme, aby i v budúcnosti nám svojou ochotou bol nápomocným. Z finančného výťažku jednota venovala 100 Kčs na výstavbu Krížovej cesty v Mariatáli.“

Viliam Schvacho bol riaditeľom školy v Zohore do svojej smrti 17. septembra 1937. Podľa údajov z „Pamätníka slovenského školstva“ od roku 1935 v Zohore učili aj jeho dve dcéry Elena a Anna. **Elena Schvachová** sa narodila 4. apríla 1912 v Rohožníku a **Anna Schvachová** 24. februára 1914 taktiež v Rohožníku. Tretia dcéra **Vilma Schvachová**, narodená v Rohožníku v roku 1916, bola prvou slovenskou letkyňou. Ako členka Slovenského leteckého sboru a Slovenského aeroklubu lietala na motorových lietadlách od roku 1939. Bola prvá žena na Slovensku, ktorá sa stala členkou civilnej leteckej posádky. S lietaním musela v roku 1941 prestať, keďže vzdušný priestor bol vyhradený výlučne pre vojenské účely. Po skončení vojny už ako Vilma Hofferová-Schvachová spolu so svojím manželom emigrovala do zahraničia, kde pilotovala športové motorové lietadlo ešte vo veku 90 rokov. Viliam Schvacho a jeho dcéra Anna sú pochovaní na zohorskom cintoríne.

V období Rakúsko-Uhorska na začiatku dvadsiateho storočia bola uzákonená povinná šesťročná školská dochádzka. Po jej skončení živnostenský dorast navštevoval tzv. nedelňé školy opakovacie, ktoré boli pokračovacími školami pre mládež od 12 do 14 rokov.

Prvá učňovská škola v malackom okrese bola založená v roku 1884 v Malackách a prichádzali tam niekedy aj žiaci, ktorí nemali ukončené základné vzdelanie. V roku 1922 v novovzniknutom Československu došlo ku všeobecnej úprave pracovného a služobného pomeru pre celú republiku, čím sa otvorili možnosti pre masové zakladanie učňovského školstva aj na jednotlivých dedinách.

V Zohore bola založená Obecná učňovská škola v roku 1927 s dvojročnou školskou dochádzkou. Vyučovanie v prvom školskom roku sa začalo 1. novembra 1927 a trvalo do 30. mája 1928. Počet učňov v školskom roku 1927/28 roku bol 26, v ďalších školských rokoch 24, 19, 18, 13 a v poslednom školskom roku 1932/33 navštevovalo školu 12 učňov. Vyučovalo sa v utorok a v piatok od 15. do 19. hodiny a v nedeľu

V zborovni v roku cca 1939. Zľava Pavel Šebo, Imrich Kľučka, Júlia Kľučková, Ľudovít Vachálek, Helena Schvachová, Katarína Obložinská, Anna Schvachová, Mária Fumačová

od 8. do 10. hodiny po dobu 7 mesiacov. Umiestnenie učňovskej školy v budove rímsko-katolíckej ľudovej školy bolo v tom čase vyhovujúce. Riaditeľom učňovskej školy sa stal **Pavel Šebo**, ktorý vyučoval nasledovné predmety: „Písomnosti“, „Živnostenské počty“ a „Živnostenské účtovníctvo“. Okrem neho na učňovskej škole učil **Imrich Klúčka** predmety „Odborné kreslenie a rysovanie“ a „Náuku o potravinách a pochutinách“. Učňovské školy sa prezentovali dosiahnutými výsledkami tak, že poriadali výstavy prác svojich žiakov. Ako sme uviedli, učňovská škola v Zohore ukončila svoju prevádzku školským rokom 1932/33, prevdepodobne z dôvodu začatia výstavby novej školskej budovy na jeseň roku 1933 a búrania časti starej budovy v roku 1934.

Ďalším zohorským učiteľom bol **Karol Mifkovič**, narodený v Zohore 3. novembra 1906. Karol Mifkovič učil po ukončení Učiteľského ústavu v Bratislave v roku 1932 do roku 1935 v Jakubove, od roku 1935 do konca 2. svetovej vojny v Zohore, následne v Pustých Úľanoch, v Senci a od roku 1949 opäť v Zohore. Tu pôsobil aj ako organista až do svojej neskorej staroby. Zomrel v roku 1983 a je pochovaný na cintoríne v Zohore.

Jedným zo zohorských rodákov, ktorý bol v Zohore i dlhoročným učiteľom, bol **Ľudovít Vachálek**, narodený 11. decembra 1911. Po ukončení štúdia na učiteľskom ústave v Modre učil v školskom roku 1932/33 v Slovenskom Mederi a v šk. rokoch 1933/34 a 1934/35 v Stakčine. V školských rokoch 1935/36 až 1943/44 učil v Zohore. V nasledujúcom období od roku 1944 až do roku 1948 bol riaditeľom na školách v Radôstke, Kuklove a v Janíkoch. Potom učil v Zemianskom Lieskovom a na učilišti v Gbeloch. Popri práci učiteľa študoval na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského, kde bol v roku 1956 promován. Nasledovali učiteľské roky v Lozorne do roku 1962 a odvtedy až do penzie bol opäť učiteľom v Zohore. Zomrel v roku 1983 a je pochovaný na zohorskom cintoríne.

Posledným zohorským rodákom-učiteľom, o ktorom vieme, že v roku 1939 učil v Zohore, bola učiteľka **Mária Fumačová**, narodená v Zohore 7. júna 1914. Po skončení Učiteľského ústavu v Modre v roku 1934 učila na škole v Modre, odkiaľ prišla učiť do Zohoru. Máme zachovanú jej fotografiu s triedou v školskom roku 1937/38 a fotografiu učiteľského zboru na balkóne školy, kde stojí vedľa riaditeľa Viliama Schvacha. Vydala sa za Juraja Zemaníka, brata vtedajšieho zohorského farára Alojza Zemaníka. Zomrela v roku 2004 a je

pochovaná na cintoríne Slávičie údolie v Bratislave.

Oblíbenou zohorskou učiteľkou bola **Katarína Obložinská**, ktorá sa narodila v Urmíne 11. novembra 1912. Po absolvovaní Učiteľského ústavu v Banskej Bystrici učila od roku 1933 do roku 1935 v Malackách a od roku 1935 v Zohore. Pani Anka Havlíková si pri osobnom rozhovore spomenula na učiteľku Obložinskú ako na človeka s hlbokým sociálnym cítením. Cez prestávky predávala na školskom dvore školníčka Jozula Zálesňáková čerstvé rožky a rodičia často predpáčali deťom po jednom rožku aj na celý týždeň. Boli však aj také deti, ktorých rodičia na to nemali a tieto bývali hladné, niekedy si pýtali kúsok masného chleba od iných detí. Spomínaná pani učiteľka Obložinská kupovala niekedy týmto deťom pečivo, alebo dokonca raz kúpila svojej žiačke, ktorá chodila do školy bosá, v predajni Baťa na terajšej Dolnej ulici zo svojej výplaty nové topánky. Učiteľka Obložinská bola známa tým, že s obľubou nacvičovala so žiakmi správnu recitáciu poézie a prózy, čo sa nezaobišlo aj bez humorných situácií, ktoré zostali v pamäti jej žiačky pani Anky Havlíkovej.

V školskom roku 1939/40 nastúpila učiť do zohorskej školy učiteľka **Agnesa Velichová**, narodená v Šenkviaciach 23. augusta 1916. V roku 1941 sa vydala za svojho kolegu-učiteľa Ľudovíta Vachálka. **Agnesa Vacháľková** potom učila na školách, kde učil jej manžel Ľudovít Vachálek, okrem školských rokov 1951/52 a 1952/53, kedy učila v Plaveckom Štrvrtku. Svoje učiteľské povolanie završila na škole v Zohore, kde opäť učila od šk. roku 1962/63 až po odchod do dôchodku. Zomrela v roku 1990 a je pochovaná na zohorskom cintoríne.

Mgr. Terézia Pavlásková, Ing. Jozef Pavlásek

Zoznam použitej literatúry

- GABZDILOVÁ S. Školský systém na Slovensku v medzivojnovnej Československej republike (1918-1938), Vydala Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2014, 80 strán, ISBN 978-80-8152-142-3
- HAVLÍKOVÁ A. Zohor v spomienkach Anky Havlíkovej. Vydal OÚ Zohor 2001, 183 strán
- KAMENEC I. SLOVENSKÝ ŠTÁT V OBRAZOCH (1939-1945). Vydalo Ottovo nakladateľství, s.r.o. Praha 2008, 248 strán, ISBN 978-80-7360-700-5.
- KOTESOVÁ L. Rohožník 1397-1997, Vydal Obecný úrad Rohožník, 202 strán, ISBN 80-85685-19-1.
- MACEJKA M., VRABLEC P. a kol. ZOHOR, Vydal Obecný úrad Zohor, 2014. 231 s. ISBN 978-80-971620-8-5.
- PAVLÁSKOVÁ T. Učňovská mládež v Malackách v rokoch 1906-1923. In: Záhorie 2/2014, Vydáva: Záhorské múzeum v Skalici
- PAVLÍK J. Pamätnica modranského učiteľského ústavu 1870-1970, Vydavateľstvo Obzor Bratislava 1970, prvé vydanie, 116 s.
- ŘÍHA S. – VOLF F. a kol. Sborník kulturní práce Vlastivedný sborník okresu bratislavského a malackého díel I, Nákladom vlastným 1930 Bratislava, 444 s.
- TURCSÁNY J. LOZORNO, Vydal Obecný úrad Lozorno, 2004, 179 s., ISBN 80-969180-4-4
- ŽITAVSKÝ A. S. Pamätník slovenského školstva za účinkovania prezidenta T. G. Masaryka, Nákladom Vydavateľstva pamätníka slovenského školstva v Bratislave 1937, 448 s.
- Sborník pedagogického muzea okresu bratislavského a malackého, 82 s. Tlačou „Universum“ úč. tlačiarne, Bratislava, Jaskový rad 71. Nákladom: Učiteľstva okresu bratislavského a malackého, v desiatom výročí štátnej a národnej slobody, 28.X. 1928.
- Štátny archív Modra, OÚ Bratislava – okolie 1934, inv. č. 301, krabica 67
- Štátny archív Modra, ONÚ Zohor 1930-1935, krabica 3.
- Štátny archív Modra, Kniha výkazov Obcejnej učňovskej školy v Zohore.
- Štátny archív Modra, Pracovné spisy učiteľov.
- Denník „Slovenská pravda“, článok „Slovenský Orol - Zohor“ na strane 8 z 10. februára 1933
- Skeny originálov matríc na internete: <https://familysearch.org/>

Športom ku zdraviu

Mnohí z vás určite zaregistrovali, že začiatkom septembra našu obec zasiahol športový ošiaľ. Keďže máme krásny nový športový areál, bola by veľká škoda ho nevyužiť. Na komisii vzdelávania a športu prišiel s nápadom usporiadať branno-športové hry Ivan Mackovič, ku ktorému sa pridala aj p. Andrea Struhárová a celá komisia na čele s pánom starostom Martinom Zálesňákom, ktorý je športovcom telom i dušou.

Veľmi ma potešilo, že aj v dnešnej uponáhľanej dobe sa našlo pomerne veľa športových nadšencov, ktorí neváhali, našli si čas a prišli si zašportovať.

V doobedňajších hodinách prebiehali bežecké, chodecké disciplíny a futbalisti začali bojovať o prvé body na umelej tráve, poobe-

de sa postavili na štart rodinné družstvá. Prekážková dráha bola prispôbená tak, aby ju zvládol každý pretekár, či už malý alebo veľký. Poslednou disciplínou bola cyklistika. Ešte predtým než vyštartovali naši pretekári, mali sme tú česť vyprevadiť na štart cyklistov, ktorí súťažili o Slovenský pohár MASTERS 2015. Absolvovali časovku so štartom i cieľom v našej dedine. Vyrázili smer Vysoká pri Morave a naspäť sa vrátili od Lábu. Domáci pretekári mali troška kratšiu trasu. Do Vysokej sa vybrali po hlavnej ceste a späť sa vrátili po ceste poľnej. Boj bol urputný a veru sme mali aj strach, aby v cieľi pretekári nedostali šmyk, nakoľko sa počasie pokazilo a začalo nepríjemne mrholiť. Vo večerných hodinách bolo slávnostné vyhlásenie výsledkov a víťazi boli odmenení krásnymi pohármi a spomienkovými darčekom od obce. Tie si odniesli všetci zúčastnení športovci. Záver športového dňa patril koncertu skupín October (U2 revival) a DUO Oberman & Hot (SK/AT).

Výsledky jednotlivých disciplín:

Bežecké:

Chlapci do 13 rokov

Poradie	meno	čas
1.	Gabriel Fekete	5:50
2.	Matúš Lukna	6:06
3.	Jakub Slezák	6:07
4.	Ondrej Jakab	6:58
5.	Kristián Kliment	7:13
6.	Tobias Krištof	7:24
7.	Filip Kníž	7:31

Muži 16 – 30 rokov

1.	Tomáš Rybár	19:52
2.	Timotej Maták	19:56
3.	Gabriel Struhár	22:14
4.	Michal Tančibok	22:53
5.	Matej Vicen	22:56
6.	Peter Valík	23:22
7.	Matej Filip	23:45
8.	Jakub Filip	25:41

Muži 30 – 50 rokov

1.	Peter Kníž	19:59
2.	Marcel Dudek	22:58
3.	Juraj Badrna	25:05

Muži 50+

1.	Ján Orth	25:25
2.	Ivan Mackovič	28:37
3.	Michael Németh	30:08
4.	Vladimír Struhár	30:40

Dievčatá do 13 rokov

1.	Michaela Struhárová	5:59
2.	Tereza Luknová	6:57
3.	Nina Brauneckerová	7:29
4.	Ema Kimličková	7:35
5.	Hana Strelková	7:38
6.	Jasmíne Krištofová	7:53
7.	Marta Vasková	8:09
8.	Katarína Knižová	8:51
9.	Vanessa Badžová	11:20
10.	Michaela Barabas	11:21

Ženy 16 – 30 rokov

1.	Rebecca Brauneckerová	28:34
----	-----------------------	-------

Ženy 30 – 50 rokov

1.	Andrea Struhárová
----	-------------------

2.	Martina Brauneckerová	28:55
3.	Eva Slezáková	29:26
4.	Henrieta Ondračková	30:38
5.	Margita Hurtová	30:38
6.	Simona Luknová	31:55
7.	Lenka Knižová	35:59
8.	Andrea Hubeková	42:10

Ženy 50+

1.	Andrea Smreková	42:10
----	-----------------	-------

Chôdza:

Ženy nordic walking do 50 rokov

1.	Veronika Orth-Mertlová	15:07
2.	Jana Šimberová	15:23
3.	Vladimíra Jakabová	15:56
4.	Martina Rybárová	19:46
5.	Helena Krištofová	20:43

Ženy nordic walking 50+

1.	Alena Lisá	16:01
2.	Eva Mifkovičová	16:53
3.	Eleonóra Haramiová	17:24
4.	Anna Fumačová	19:46
5.	Margita Mifkovičová	20:44
6.	Júlia Mundoková	22:09
7.	Valéria Krištofová	22:10

Rodinná súťaž

1.	Slezákovci	1:06:43
2.	Rybárovci	1:17:44
3.	Struhárovci	1:19:03
4.	Strelkovci	1:26:76
5.	Jakabovci	1:28:91
6.	Mifkovičovci	1:32:25
7.	Urbaničovci	1:33:65
8.	Klasovci	1:45:76
9.	Feketovci	1:50:41
10.	Tóthovci	1:59:68
11.	Badrnovci	2:04:57
12.	Slovákovci	2:12:02
13.	Knižovci	2:45:32

Futbal:

1.	TJ Mydlím
2.	Mufuza
3.	Brmi

4.	Futbalová Streda
5.	Dorast B

Cyklistika:

Muži

Tomáš Faško celkový víťaz	24:11
---------------------------	-------

Zohorania

1.	Peter Baláž	29:00
2.	Michal Šimek	29:01
3.	Gabriel Struhár	29:16
4.	Lukáš Šimek	29:40
5.	Pavol Rybár	29:44
6.	Jakub Mackovič	29:54
7.	Martin Zálesňák	30:01
8.	Rudolf Mackovič	30:40
9.	Henrich Sirota	30:48
10.	Miroslav Ondraček	31:42
11.	Martin Jenter	34:09
12.	Ľudovít Jakab	34:20
13.	Jozef Fóra	35:08
14.	Ondrej Kimlička	37:20
15.	Branislav Šteffek	37:50
16.	Peter Selič	41:42
17.	Roman Lukna	46:57
18.	Martin Urbanič	46:58

Ženy

1.	Henrieta Ondračková	34:16
2.	Margita Hurtová	34:17
3.	Andrea Smreková	36:23
4.	Markéta Jenterová	38:72
5.	Eleonóra Haramiová	47:47
6.	Anna Fumačová	46:51
7.	Miroslava Kostková	48:12
8.	Lýdia Lazarová	48:42
9.	Zuzana Krebsová	49:42
10.	Simona Luknová	51:33

Deti

1.	Samuel Mifkovič	35:52
2.	Tomáš Selič	41:43
3.	Matúš Lukna	46:52
4.	Timotej Urbanič	46:54
5.	Alexandra Krebsová	49:42
6.	Terézia Luknová	51:33

Pri prezeraní obecnej kroniky som našla zápis, že branno-športové hry sa v našej dedine už v minulosti konali. Pre porovnanie uvádzam zápis v plnom znení, ako ho vtedy zaznamenala vtedajšia kronikárka pani Miluška Zálesňáková.

„Brannošportové hry

„O putovný pohár predsedu MNV v Zohore“.

Toto významné branno-športové podujatie sa prvýkrát uskutočnilo na jeseň r. 1976 a hneď prvý rok sa ho zúčastnili členovia takmer všetkých spoločenských organizácií v obci. Do súťaženia sa zapojili muži aj ženy, rozdelení do skupín podľa vekových kategórií. Súťažilo sa v brannom preteku, volejbale mužov a žien, v nohejbale mužov. Štart a cieľ branného preteku bol na miestnom štadióne TJ „Družstevník“, súťaže volejbalu a nohejbalu prebiehali v telocvični základnej školy.

Branný pretek mal nasledovné kategórie a dĺžku trate:

I. kat.	muži 15-23 roční	3 km	ženy 15-22 ročné	1,5 km
II. kat.	muži 24-32 roční	2 km	ženy 23-30 ročné	1,2 km
III. kat.	muži 33-40 roční	1 km	ženy 31-38 ročné	0,7 km
IV. kat.	muži 41 roční a starší	0,5 km	ženy 39 ročné a staršie	0,4 km

Súťažné disciplíny mužov a žien v brannom preteku:

Muži:

- strelba zo vzduchovky na cieľ
- hod granátom na cieľ
- hod granátom na diaľku
- protichemická príprava

Ženy:

- strelba zo vzduchovky na cieľ
- hod granátom na cieľ
- protichemická príprava
- zdravotnícka príprava.

Súťaž v brannom preteku sa konala v trojčlenných družstvách. Víťazom branno-športových hier sa stáva tá spoločenská organizácia, ktorej členovia získali najviac bodov v súťažiach. Ak niektorá organizácia získa pohár tri roky po sebe, pohár sa stáva jej trvalým vlastníctvom. Vyhodnotenie súťaží je slávnostné a každý rok prebieha v kultúrnom dome. Víťazi jednotlivých kategórií boli odmenení nielen diplomami, ale aj darčkovými košími. Celý večer bol zakončený pri hudbe a spoločnom posedení. Prvými víťazmi v r. 1976 v skupine mužov boli členovia TJ Družstevník a v skupine žien, členky ZO SZŽ. Keďže ženy tejto organizácie zvíťazili aj v nasledujúcich dvoch ročníkoch, prvý pohár po troch rokoch zostal v trvalom vlastníctve.

A nakoniec jedno veľké „ĎAKUJEM“ všetkým, ktorí pridali ruku k dielu, aby ukázali všetkým tým domosedom, že ako sa hovorí „V ZRAVOM TELE, ZDRAVÝ DUCH“ prebýva. Veľká vďaka samozrejme patrí aj sponzorom. Zo zákulisných zdrojov som sa dozvedela, že športový deň bude mať aj pokračovanie, tak „Zóhrané“ začnite trénovať už teraz!!!
Jšč.

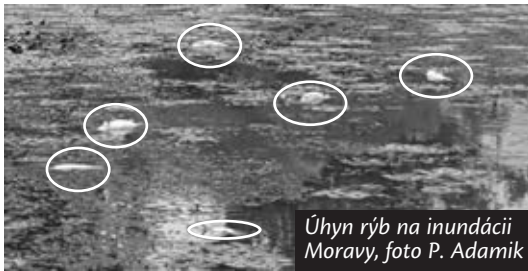

Ďalšie fotografie si budete môcť pozrieť na obecnej stránke v sekcii foto

„Chrániť, chovať a loviť ryby“

Aktivity rybárov v zohorských rybárskych revíroch

Pre mnohých rybárov – kaprárov sú letné a hrejivé jesenné mesiace najobľúbenejšou časťou kaprárskej sezóny. Teplejšia voda a dostatok prirodzenej potravy stimulujú kapra k väčšej aktivite. A práve tieto prírodné okolnosti lákajú mnohých rybárov oveľa častejšie nahodiť prút s návnadou do vody. Svedomitý rybár vie, že výkon rybárskeho práva nie je len o chytaní rýb, ale aj o ich ochrane. Preto je alarmujúcim zistenie o ignorantskom správaní sa rybárov voči mimoriadnym situáciám na našich revíroch (predovšetkým nízka hladina vody). Prvé tohoročné júlové dni sa vyznačovali extrémnymi horúčavami. Dlhšie trvajúce vysoké teploty vody (nad 25 °C) spôsobujú výrazný pokles obsahu kyslíka vo vode, čo vedie k úhynu rýb. Je na zamyslenie sa, prečo viditeľne kalamitný stav na inundáciách a mŕtvych ramenách rieky Moravy (Šrek, 1. – 3. rameno a iné) ostal rybármi niekoľko dní nepovšimnutý. Až na upovedomenie príslušníka rybárskej stráže začali členovia MsO SRZ Záhorie danú vec okamžite riešiť. Kvôli záchrane prežívajúcich rýb sa tieto manuálne vylovili a premiestnili do blízkych revírov. Samozrejme, vysoké letné teploty neboli pre faunu v okolitých vodách hrozbou po prvý raz. Tento rok ale uhynutie rýb dosiahlo doposiaľ nevídané rozmery. Všetci

Úhyn rýb na inundácii Moravy, foto P. Adamik

vieme, že udržať rybnú obsádku v zdravej kondícii je dlhoročnou záležitosťou, preto by sme mali byť pri návštevách revírov viac pozornejší a dôraznejšie si všimáť správanie rýb.

Jednou z posledných akcií našej organizácie bolo pravidelné jesenné zarybňovanie. Do dolnej časti Zohorského kanála sa za asistencie členov miestnej obvodnej organizácie vysadili 3 q kapra pontokaspického. Rovnakým objemom kapra bol zarybnený aj horný úsek Zohorského kanála. Do vodnej plochy Bezedné smerovalo 5 metrákov kapra. Zároveň upozorňujeme všetkých rybárov, že privlastňovanie kapra je povolené od 11. novembra 2015 od siedmej hodiny rannej.

Pripomíname, že posledná tohtoročná brigáda pre členov SRZ sa bude konať 5. decembra.

Marek Fabian za OO SRZ Zohor

Triedenie kapra k zarybneniu, foto: M. Fabian

V Zohore nám vyrastá športová hviezda menom Lesia

Kým už niektorí pomýšľali na začiatok školského roka, 32 dvojíc dievčat a chlapcov z rôznych kútov Európy sa zúčastnilo jednej udalosti. A to nie hocijakej. Rovno si to namierili na Cyprus, kde sa od 2. do 5. septembra 2015 konali Majstrovstvá Európy v beachvolejbale mládeže do 20 rokov. Slovensko tento rok reprezentovala dvojica zo Záhoria Sandanusová/Slezáková. Lesia Slezáková z našej obce Zohor. Kto by nevedel, o kom píšem, tak len pošepkám, že je to vnučka Aničky Cabadajovej, herečky z divadelného súboru ŠÁCHOR.

No, poďme sa spolu pozrieť, ako sa vyvíjala jej cesta na ME na Cypre.

Tieto dievčatá tvoria športový pár už dlhšiu dobu. Začali v klube VO TJ Strojár Malacky, kde si prešli viacerými súťažami. Minulý rok hosťovali v klube ŠŠK Bilíkova, ktorá si na MSR vybojovala 3. miesto. Avšak aj napriek úspešnej halovej sezóne im učaroval beachvolejbal a táto mladá dvojica sa rozhodla ísť si za svojím snom. Ukázali sa na mnohých turnajoch amatérov, no šťastie vyskúšali aj na mládežníckych majstrovstvách Slovenska. V roku 2013 vyhrali MSR do 18 rokov, o rok neskôr vyhrali MSR do 20 rokov a v roku 2015 tento titul s prehľadom obhájili. V rámci ich tréningov a prípravy na ME cestovali do Brna, kde sa konala MEVZA (Stredoeurópsky pohár mládeže v beachvolejbale) a odkiaľ si priviezli na Slovensko bronzovú medailu. Taktiež sa zúčastnili kvalifikačných turnajov na finálový turnaj SVF A, kam sa aj prebojovali a tieto mladé dievčatá si medzi ženami s preväpním vybojovali 3 miesto.

Obe už Slovensko reprezentovali, avšak nie spolu. V roku 2013 navštívila Lesia Slezáková Minsk (Bielorusko), kde si s Chrenekovou skúsili ako chutia ME do 18 rokov. Minulý rok Andrea Sandanusová zabojovala so Štepanovskou na ME do 20 rokov. Tento rok im to konečne vyšlo a prvýkrát nastúpili na ME spoločne. Na Cypre obsadili krásne 17 miesto spomedzi 32 dvojíc. Sily si zmerali s pretekárkami z Estónska, Švedska a Nórska, nad ktorými sa im nepodarilo vyhrať, ale nad domácimi Cyperečkami však vyhrali.

Lesia je okrem iného aj viacnásobná držiteľka titulu Volejbalista mesta Malacky. Počas svojej kariéry získala tiež viacero titulov v beachvolejbale mládeže, o čom svedčí aj jej bohatá zbierka víťazných pohárov a medailí, ktorá má v detskej izbe právom vyhradené miesto. I keď začínala so športom ako nádejná tenistka, myslím si, že sa v pravý čas rozhodla správne. Na tenis samozrejme nezanevrela a občas si ho ešte zahrá.

Hoci nie som jej mama, som na ňu ako obyvateľka obce hrdá a želim jej ešte veľa, veľa úspechov v jej športovej kariére. Zo srdca jej prajem účasť na tom najväčšom možnom turnaji. Turnaji, odkiaľ ani nemusí priniesť medailu, stačí, keď nám všetkým zamáva domov....

Martina Rybárová
v spolupráci s Lesiou Slezákovou

Kronika

NARODILI SA

September 2015

Tereza Katerincová
Richard Piaček

ZOMRELI

September 2015

Anna Vícenová 1929
Ivan Koldan 1938
Matilda Kačová 1935

Október 2015

František Matlovič 1922

ZOSOBAŠILI SA

September 2015

Bohuslav Zálesňák – Jana Kavická
František Vlček – Zuzana Ferenčíková
Marian Rajnoha – Katarína Kissová

Október 2015

Martin Havlík – Zuzana Pavlíková

Orechové tyčinky

Na výrobu cesta si pripravíme ¼ kg práškového cukru, ¼ kg mletých vlašských orechov, 1 žltok a 1 – 2 hrste strúhanky. Všetky ingrediencie dôkladne ručne zmiesime. Cesto necháme v chlade asi polhodinu odpočinúť. Medzičasom si vymiešame hladkú polevu z 1 bielka a 150 g práškového cukru.

Následne poprášime kuchynskú dosku práškovým cukrom a vychladené cesto rozvalkáme na hrúbku asi 0,5 cm. Aby sme zabránili prilepovaniu cesta na valček, ten môžeme pováľať v práškovom cukre. Na rozvalkané cesto vylejeme cukrovú polevu a radielkom vykrajujeme tyčinky, ktoré premiestnime pomocou noža alebo lopatky na vymastený alebo papierom obložený plech.

Pečieme v mierne vyhriatej rúre asi 10 minút.

T. Revúčka

FLUENT

Mosť.

Miesto, z ktorého ľudia mávajú mukanie skočí a ukončí tak svoje trápenie. Na jednom z nich dochádza k stretnutiu 2 mužov – úspešného, spokojného – Milta a večne nešťastného smolára - Harryho, chystajúceho sa práve skončiť so životom. Z ich náhodného stretnutia sa rozvíja komický dialóg o úspechu, kariére, šťastí a naopak nešťastí a smole. A samozrejme o láske. Veď keď nič iné, tak je to láska, ktorá nás dokáže udržať pri živote. To je tá motívacia, ktorou sa poďari Miltovi odhovorí Harryho od skoku. LÁSKA!!! On sám je stále tak zamilovaný, ako v prvý deň po svadbe. Smola je, že mu manželka nechce povoliť rozvod. Aby sa mu svoboda cesta novým životom, dohodí MIL Harrymu vlastnú manželku Ellen...

Mosť.

Po čase sa na ňom stretajú bývalí manželia Milt a Ellen. Je ich život teraz naozaj lepší? Čo keby sa predal k sebe vrátil? V ich „Masti“ im stojí jediná prekážka - nešťastník Harry, ktorému MIL kedysi na moste zabeňil skočí. Čo keby mu tak teraz k tomu skoku pomohol?

20.12.2015
nedeľa o 18:00 hod.

ZOHOR
Kultúrny dom

Predpredaj: Zohor - Denný bar Margit
KD Zohor - 0918 896 332
Gall Caffè, Láb 41
Reštaurácia Zorno v Lozorne

Cena: 10,-€

PZ HAVRAN vás srdečne pozýva na

Tradičnú Katarínsku poľovnícku zábavu

Ktorá sa bude konať v KD Zohor, dňa 21. 11. 2015 od 19:00 hod. za príjemnej hudby, chutného jedla z diviny a bohatej tomboly.

Tešíme sa na Vás.

Termíny spoločných poľovačiek na poľovnícku sezónu 2015/16 v poľovnom revíre PZ Havran Zohor sú nasledovné:

08. 11. 2015, 15. 11. 2015, 28. 11. 2015, 06. 12. 2015, 03. 01. 2015, 09. 01. 2015.

Uvedené termíny sú schválené a pevne stanovené lesným okresným úradom Malacky.

Týmto vyzývame občanov, aby v týchto termínoch dbali na vyššiu opatrnosť v tomto poľovnom revíre, ktorý sa nachádza v katastrálnom území obci Zohor.

Obec Zohor Vás pozýva na

Silvestrovskú zábavu

v KD ZOHOR
31.12.2015
OD 20:00

VSTUPNÉ: 12 €

(VEČERA, POLNOČNÁ KAPUSTNICA, PRÍPITOK)

PREDAJ VSTUPENIEK V KD ZOHOR, OÚ ZOHOR

ALEBO NA TEL. ČÍSLE: 0949 138 754

**DO TANCA BUDE HRAŤ KAPELA Tip Top Band
HOSŤOM VEČERA BUDE Kristína Slováková
A JEJ LED SHOW
BOHATÁ TOMBOLA**

**PRÍDTE SPOLOČNE OSLÁVIŤ
PRÍCHOD NOVÉHO ROKU 2016**